



SUURIEN LINTULAJIEN KERÄÄNTYMÄALUEET SATAKUNNASSA VUOSINA 2000–2011

Havaintokatsaus

Luontotietoa tuulivoimatuotannon suunnitteluun Satakunnassa (LTSS)
Porin Lintutieteellinen Yhdistys PLY ry, Rauman Seudun Lintuharrastajat ry
2012

Suurien lintulajien kerääntymäalueet Satakunnassa vuosina 2000– 2011

Havaintokatsaus

Risto Vilén, Sami Luoma ja Asko Ijäs

Suositus tähän raporttiin viittaamiseksi: Vilén R., Luoma S. & Ijäs A. 2012: Suurien lintulajien kerääntymä-
alueet Satakunnassa vuosina 2000–2011 – Havaintokatsaus. Porin Lintutieteellinen Yhdistys PLY ry ja
Rauman Seudun Lintuharrastajat ry. 53 s. + liitteet.

Raportin kansikuva © Seppo Keränen

SISÄLTÖ

ESIPUHE.....	5
1. JOHDANTO.....	6
2. KÄYTETTY AINEISTO JA MENETELMÄT	6
3. TULOKSET.....	10
4. KOHDEKUVAUKSET	14
5. KIRJALLISUUSLÄHTEET.....	52

LIITTEET:

1. Metsähanhien ja joutsenten liikkuminen Satakunnan eri levähdysalueiden välillä
2. Lokkilintujen lentoreitit Satakunnan suurien jätteidenkäsittelyalueiden (Santakangas, Hallavaara) ja Pohjanlahden rannikon välillä
3. Syksyisten kurkien lentokäyttäytyminen ruokailu- ja yöpymisalueiden välillä
4. Meri-Porin (kohde 4) kerääntymäalueiden aluerajaukset
5. Pinomäki-Lattomeri-Pietniemen (kohde 6, osittain), Luotojen alueen (8), Toukari-Harjunpään (9), Kyläsaaren (10) ja Kähkösen aukean (15) kerääntymäalueiden aluerajaukset
6. Pinomäki-Lattomeri-Pietniemen (kohde 6, osittain), Nakkilan (38), Jutin (40) ja Kaasmarkun (45) kerääntymäalueiden aluerajaukset
7. Toukari-Harjunpään (kohde 9) ja Vanhakylän (46) kerääntymäalueiden aluerajaukset
8. Inhottujärven (kohde 11), Isojärven Joensuunlahden (55) ja Kynäsjärven (56) kerääntymäalueiden aluerajaukset
9. Viasveden (kohde 12), Santakankaan kaatopaikan (14) ja Luvian (36) kerääntymäalueiden aluerajaukset
10. Kellahti-Viikinniittyjen (kohde 13) ja Ahlaisten Keikveden (17) kerääntymäalueiden aluerajaukset
11. Sorkanlahden (kohde 18), Eurajoen rannikon (23) ja Verkkokarin (24) kerääntymäalueiden aluerajaukset
12. Rauma-Unajan (kohde 19) kerääntymäalueiden aluerajaukset
13. Saarnijärvi-Kullanperän (kohde 20) ja Otajärven (21) kerääntymäalueiden aluerajaukset
14. Kouklonkulman (kohde 22), Säskylän Pyhäjärven (28, osittain) ja Koskeljärven ympäristön (29) kerääntymäalueiden aluerajaukset
15. Irjanne-Kakkerin (kohde 25) ja Riihijärven (26) kerääntymäalueiden aluerajaukset
16. Eurajokivarren peltojen (kohde 27) kerääntymäalueiden aluerajaus

17. Pyhäjärven (kohde 28, osittain), Koyliönjärven ja Säkylän levähdysalueiden (30, osittain) sekä Kakkuri (32) kerääntymäalueiden aluerajaukset
18. Pyhäjärven (kohde 28), Koyliönjärven ja Säkylän levähdysalueiden (30, osittain) sekä Hallavaaran (33) kerääntymäalueiden aluerajaukset
19. Voitoisten (kohde 31) ja Kokemäen keskustan (39) kerääntymäalueiden aluerajaukset
20. Puurijärvi-Isosuon levähdysalueet (kohde 34) ja niiden aluerajaukset
21. Vampula-Jokisivun kerääntymäalueet (kohde 35) ja niiden aluerajaukset
22. Pitkälän (kohde 41) ja Kullaan Levanpellon (44) kerääntymäalueiden aluerajaukset
23. Jämijärven (kohde 42), Sydänmaan (43), Pansiankulma-Vihussaaren (58) ja Karhusaaren (60) kerääntymäalueiden aluerajaukset
24. Karhijärven (kohde 47) ja Susijokilaakson (57) kerääntymäalueet ja niiden aluerajaukset
25. Lankosken-Nyytäinniemen (kohde 48), Kasalan Niittunevan (49), Tikkalahden (50) ja Orskatan (51) kerääntymäalueiden aluerajaukset
26. Lavasjärven (kohde 54), Kyynärjärvi-Pitäjänojan (59) ja Kahilakeitaan (61) kerääntymäalueiden aluerajaukset
27. Honkajoen ja Karvian Saunakylän (kohde 62) kerääntymäalueet ja niiden aluerajaukset
28. Suomijärven (kohde 63), Kirkkojärven alueen (64) ja Saran (65) kerääntymäalueiden aluerajaukset
29. Kuorsumaanjärven (kohde 66) ja Marjajärven (67) kerääntymäalueiden aluerajaukset

ESIPUHE

Ilmastonmuutos ja uusiutumattomien energiavarojen ehtyminen ovat lisänneet Suomessa paineita uusiutuvien energianlähteiden, erityisesti tuulivoiman, käytön kasvattamiselle. Suomen pitkän aikavälin energia- ja ilmastostrategiassa (Työ- ja elinkeinoministeriö 2008) tuulivoimatuotantoa on esitetty lisättäväksi nykyisestä 120 MW noin 2 000 MW vuoteen 2020 mennessä. Tuulivoima ei tuotantovaiheessaan synnytä ympäristön pilaantumista aiheuttavia päästöjä, vaan sen luontovaikutukset aiheutuvat pääasiassa tuulivoima-alueiden rakentamisen muodostuvista maankäytön muutoksista sekä tuulivoimaloiden toteuttamisen ja käytön aikaisista häiriö- ja törmäysvaikutuksista. Tuulivoimaloiden aiheuttamien ympäristövaikutusten suuruus riippuu voimakkaasti voimaloiden sijoituspaikan ominaispiirteistä, minkä vuoksi uusien tuulivoimaloiden suunnittelulla ja sijoituspaikkojen valinnalla nähdään olevan suuri merkitys näiden vaikutusten ehkäisemisessä (Ympäristöministeriö 2012).

Tuulivoimaloiden linnustovaikutukset voidaan jakaa karkeasti kolmeen pääryhmään: a) tuulivoimaloiden rakentamisen aiheuttamiin elinympäristömuutoksiin, b) tuulivoimaloiden rakentamisen ja käytön aiheuttamiin häiriövaikutuksiin, ja c) tuulivoimaloiden törmäysriskeihin (Fox ym. 2006). Vaikutusten suuruus ja eri vaikutusmekanismien merkitys vaihtelee huomattavasti tuulivoima-alueiden välillä alueella esiintyvän lintulajiston ja lajien ominaispiirteiden mukaan. Tuulivoimaloiden muuttolinnustolle aiheuttamien vaikutusten kannalta ongelmallisimmiksi nähdään erityisesti nk. muuton keskittymisalueet, joilla muuttolintujen määrät ja siten myös riskit törmäys-, häiriö- ja estevaikutuksille ovat suurimmat (mm. Langston & Pullan 2003, Drewitt & Langston 2006, Ympäristöministeriö 2012). Muuttoreiteillä näitä pullonkauloja ovat alueet, joissa maastonmuodot (mm. rannikkoalueen suuntautuminen, vesistöreitit) ohjaavat lintumuuton kulkemaan keskittyneesti pienelle alueelle. Tällöin valtaosa lintumuutosta voi kulkea paikoin hyvinkin kapean muuttosektorin kautta. Pullonkauloihin verrattavia keskittymäalueita voi muuttoreittien ohella muodostua myös suurien kerääntymäalueiden läheisyyteen, joissa alueen tarjoamat ruokailu- ja lepäilymahdollisuudet vetävät puoleensa muuttavaa linnustoa kasvattaen edelleen lintumääriä ja lintujen lentoaktiivisuutta niiden läheisyydessä.

Tämän havaintokatsauksen keskeisenä tavoitteena on tarjota sekä tuulivoima-alan toimijoille että eri viranomaistahoille tietoa suurikokoisten muuttolintujen käyttämistä kerääntymäalueista Satakunnan alueella ja mahdollistaa tällä tavalla näiden kohteiden tehokkaampi huomiointi osana mm. uusien tuulivoima-alueiden suunnittelua. Katsauksen tavoitteena ei ole korvata hankekohtaisia linnustoselvityksiä. Sen sijaan katsauksen toivotaan helpottavan esimerkiksi hankekohtaisessa arvioinnissa tarvittavien selvitysten tarpeen ja niiden yksityiskohtaisuuden arviointia.

Porissa 18.12.2012

Asko Ijäs

Tutkimuskoordinaattori

Turun Yliopisto, Merenkulkualan koulutus- ja tutkimuskeskus

1. JOHDANTO

Pohjanlahden rannikko muodostaa yhden Suomen rannikkoalueiden merkittävimmistä muuttoväylistä useille Suomen että Pohjois-Euroopan alueella pesiville lintulajeille (mm. Pöyhönen 1995). Maakunnasta tunnetaan nykyisin useita sekä kansallisesti että kansainvälisesti merkittäviä muuttolintujen kerääntymäalueita (mm. Preiviikinlahti, Kokemäenjoen suisto ja Puurijärvi-Isosuo). Merkittäviä määriä muuttolintuja havaitaan säännöllisesti myös näiden ulkopuolella. Satakunnassa valtaosa erityisesti maatalousympäristöihin sijoittuvista kerääntymäalueista sijaitsee linnustollisesti arvokkaiden kohteiden ulkopuolella, minkä vuoksi niiden sijainnista ei nykyisin ole juurikaan julkaistua tietoa.

Tähän havaintokatsaukseen on kerätty yhteen olemassa olevaa havaintotietoa erityisesti suurikokoisten muuttolintujen käyttämistä ruokailu- ja levähdysalueista Satakunnassa tavoitteena helpottaa niiden huomioimista osana mm. alueidenkäytön suunnittelua maakunnassa. Olemassa olevan aineiston avulla on pyritty erityisesti rajaamaan kohteita, jotka eivät nykyisin kuulu merkittäviksi arvioituihin lintualueisiin, ja täydentämään näin mm. linnustonsuojelu- sekä IBA- ja FINIBA-kohteiden muodostamaa kuvaa muuttolintujen kannalta merkittävistä alueista Satakunnassa. Alueidenkäytön suunnittelun ohella tehty katsaus toimii taustaselvityksenä Birdlife Suomi ry:n vuonna 2011 laukaisemalle ja sen jäsenyhdistysten toteuttamalle MAALI-hankkeelle, jonka tavoitteena on maakunnallisesti merkittävien lintualueiden määritteleminen kansainvälisesti (Important Bird Areas, IBA) ja kansallisesti (Finnish Important Bird Areas, FINIBA) tärkeiden lintualueiden rinnalle (Birdlife Suomi 2012). Useat myös tässä katsauksessa esitetyt alueet tullaan MAALI-hankkeen yhteydessä määrittelemään maakunnallisesti merkittävien lintualueiden joukkoon. Ennen lopullista alueiden valintaa tietoa kohteiden linnustosta ja sen maakunnallisesta merkityksestä tullaan kuitenkin vielä tarkentamaan, mikä voi edelleen vaikuttaa mm. alueiden määrään, kokoon sekä lopullisiin rajauksiin.

Selvitys toteutettiin yhteistyössä paikallisten lintutieteellisten yhdistysten (Porin Lintutieteellinen Yhdistys ry, Rauman Seudun Lintuharrastajat ry) kanssa ja se tehtiin kokonaisuudessaan olemassa olevaan aineistoon perustuen. Sen sijaan maastossa suoritettavia linnustokartoituksia tai -laskentoja ei työn yhteydessä tehty. Havaintokatsaus on tehty osana Euroopan aluekehitysrahaston (kansallisena rahoittajana Varsinais-Suomen elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus) sekä yksityisten tuulivoima-alan toimijoiden rahoittamaa Luontotietoa tuulivoimatuotannon suunnitteluun Satakunnassa -hanketta (LTSS), jonka päätavoitteena on tuottaa luontotietoa erityisesti tuulivoimarakentamisen linnusto- ja lepakkovaikutusten arvioinnin tueksi Satakunnassa. Tämän raportin laatimisesta ja aluerajausten digitoinnista vastasi luontokartoittaja (EAT) Risto Vilén sekä Tiira-havaintoaineiston käsittelystä luontokartoittaja (EAT) Sami Luoma. LTSS-hankkeen puitteissa työtä on ohjannut tutkimuskoordinaattori Asko Ijäs Turun yliopiston Merenkulkualan koulutus- ja tutkimuskeskuksesta. Karttamateriaalien tuottamisessa sekä aluerajausten digitoinnissa apua saatiin lisäksi Eeva Paitulalta Satakuntaliitosta.

2. KÄYTETTY AINEISTO JA MENETELMÄT

Lähtöaineistona katsauksen teossa sekä kohteiden määrittelyssä käytettiin Birdlife Suomi ry:n ylläpitämää Tiira-havaintopalvelua ja siihen kerättyä lintuhavaintoaineistoa Porin Lintutieteellisen Yhdistyksen (PLY) ja Rauman Seudun Lintuharrastajien (RSLH) toimialueelta. Naapurimaakuntien puolella toimivien lintuyhdistysten havaintoaineistoja ei tätä katsausta varten ollut käytettävissä, minkä vuoksi käytettävissä oleva aineisto on joidenkin maakunnan reunalueille sijoittuvien kohteiden osalta puutteellinen. Havaintoaineiston käsittely rajattiin vuosien 2000–2011 havaintoaineistoon. Tätä vanhempia havaintoja ei käyty yksityiskohtaisesti läpi.

Muuttolintujen kannalta merkittävät ruokailu- ja levähdysalueet määriteltiin 21 kriteerilajin perusteella, joita koskeva havaintoaineisto käytiin työn alkuvaiheessa läpi ennalta asetettujen yksilömäärärajojen perusteella (Taulukko 1). Työn aikana kohteet, joiden yksilömäärät ylittivät em. raja-arvot, merkittiin kartalle ja niille muodostettiin havaintojen sijainnin ja kartatarkastelun perusteella aluerajaukset. Kohderajaukset pitävät sisällään alueet, joilla suurimmat lintumäärät on pääsääntöisesti havaittu ja esimerkiksi lintualueiden väliin jäävät teollisuus- tai asutusalueet jätettiin rajausten ulkopuolelle. Aineiston käsittelyn ja tulkinnan helpottamiseksi lähekkäisiä aluerajauksia yhdistettiin tämän jälkeen suuremmiksi aluekokonaisuuksiksi. Esimerkkinä tästä ovat useiden lähekkäisten peltoalueiden liittäminen saman aluekokonaisuuden alle. Tarkasteluun on otettu osaltaan mukaan IBA- ja FINIBA-alueet (Taulukko 2, Kuva 1), mikäli niillä on havaittu lajikohtaiset raja-arvot ylittäviä lintumääriä. IBA- ja FINIBA-alueille sijoittuvia kohteita ei ole kuitenkaan rajattu erikseen kartoille.

Taulukko 1. Kerääntymäalueiden määrittelyssä käytetyt kriteerilajit sekä niiden yksilömäärät kevät- ja syysmuuttokauden aikana

Laji	Kevät	Syksy
Kyhmyjoutsen, <i>Cygnus olor</i>	100	100
La ulujoutsen, <i>Cygnus cygnus</i>	100	100
Metsähanhi, <i>Anser fabalis</i>	100	100
Merihanhi, <i>Anser anser</i>	100	100
Valkoposkihanhi, <i>Branta leucopsis</i>	100	1000
Kanadanhanhi, <i>Branta canadensis</i>	50	100
Merimetso, <i>Phalacrocorax carbo</i>	1000	1000
Harmaahaikara, <i>Ardea cinerea</i>	10	20
Kurki, <i>Grus grus</i>	100	100
Kapustarinta, <i>Pluvialis apricaria</i>	200	50
Suokukko, <i>Philomachus pugnax</i>	100	200
Naurulokki, <i>Larus ridibundus</i>	1000	500
Harmaalokki, <i>Larus argentatus</i>	1000	1000
Merikotka, <i>Haliaeetus albicilla</i>	10	10
Ruskosuohaukka, <i>Circus aeruginosus</i>	10	10
Sinisuhaukka, <i>Circus cyaneus</i>	5	10
Hiirihaukka, <i>Buteo buteo</i>	10	10
Piekana, <i>Buteo lagopus</i>	10	10
Kalasääski, <i>Pandion haliaetus</i>	10	10
Tuulihaukka, <i>Falco tinnunculus</i>	10	10
Nuolihaukka, <i>Falco subbuteo</i>	10	10

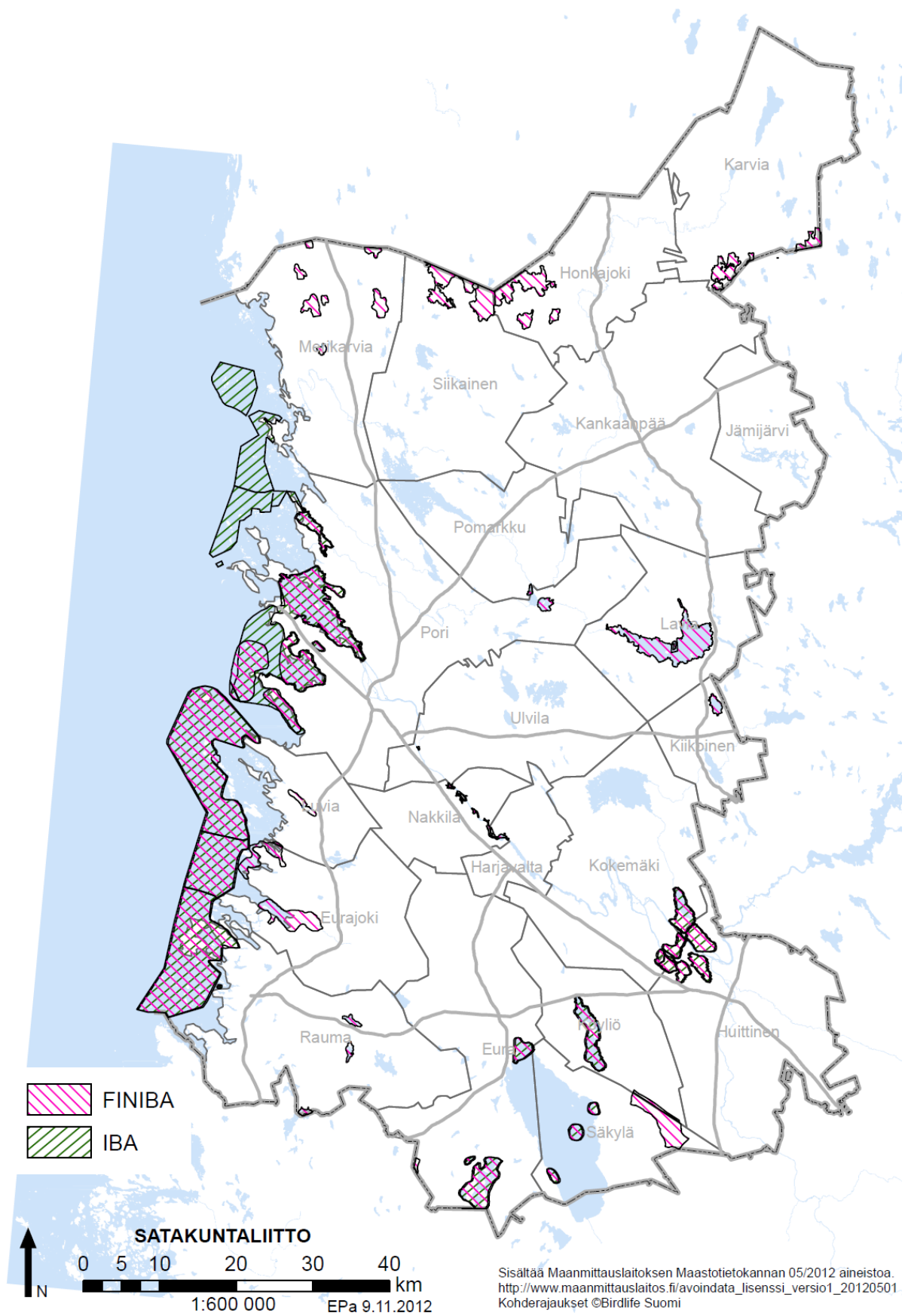
Kerääntymäalueiden määrittelyssä keskityttiin erityisesti suurikokoisiin, elintavoiltaan näkyviin lintulajeihin (mm. hanhet, joutsenet, kurki ja suuret päiväpetolinnut), ja joiden ruokailu- ja levähdysalueista on runsaasti havaintotietoa. Kahlaajien osalta työssä tarkasteltiin kahta lajia, suokukkoa ja kapustarintaa. Muuten kahlaajalajeja tai mm. sorsa- tai varpuslintulajeja koskevaa lintuhavaintoaineistoa ei työn puitteissa käyty kattavasti läpi. Sorsa-, kahlaaja- ja

varpuslintulajeja esiintyy kuitenkin säännöllisesti myös tässä katsauksessa esitellyillä kohteilla. Erityisesti suurilla kosteikkoalueilla tai merenlahdilla (mm. Porin Preiviikinlahti tai Rauman Unajanlahti) näiden lajiryhmien merkitys alueen linnustollisen arvon kannalta voi olla jopa katsauksessa käsiteltyjä lajeja suurempi. Kerääntymäalueiden merkitystä myös muiden kuin katsauksessa käsiteltyjen lajien osalta on pyritty mahdollisuuksien mukaan tuomaan esiin kohdekohtaisissa aluekuvauksissa. Katsauksessa ei kuitenkaan ole esitetty tarkasti kaikkea kohteilta olemassa olevaa havaintoaineistoa, minkä vuoksi katsauksessa esitetyt kuvaukset eivät kata kaikkea alueella levähtävää linnustoa.

Katsauksen tavoitteena oli kerätä tietoa muuttolintujen säännöllisesti käyttämistä levähdys-alueista. Aineiston hajanaisuus ja havaintojen puuttuminen vaikeuttaa osittain kerääntymä-alueiden säännöllisyyden sekä lepäilijämäärien arviointia. Epävarmuudet ovat suurempia etenkin maakunnan pohjois- ja itäosissa, missä lintuharrastajia on vähän ja aktiivista seurantaa näin vähemmän.

Taulukko 2. Satakunnan kansainvälisesti (IBA) ja kansallisesti (FINIBA) merkittävät lintualueet

Satakunnan IBA-alueet (6 kpl)
Porin lintuvedet ja rannikko , Pori
Koskeljärvi-Vaaljärvi-Pitkäjärvi , Eura
Rauman-Luvian saaristot , Rauma, Eurajoki ja Luvia
Puurijärvi-Isosuo ja ympäristön kosteikot , Kokemäki ja Huittinen
Köyliönjärvi-Pyhäjärvi , Köyliö, Säkylä ja Eura
Ouran-Enskerin saaristo , Merikarvia
Satakunnan FINIBA-alueet (16 kpl)
Inhottujärvi , Noormarkku ja Pomarkku
Köyliönjärvi-Pyhäjärvi , Köyliö, Säkylä ja Eura
Kuorsumaanjärvi-Jättijärvi , Kiikoinen ja Sastamala (Pirkanmaa)
Merikarvian pohjoisosan suot , Merikarvia
Kokemäenjoen alajuoksu , Harjavalta, Nakkila ja Ulvila
Puurijärvi-Isosuo ja ympäristön kosteikot , Kokemäki ja Huittinen
Saarnijärvi ja Kauklainen , Rauman Lappi
Säkylänharju , Säkylä ja Köyliö
Koskeljärvi-Vaaljärvi-Pitkäjärvi , Eura
Karhijärvi , Luvia
Mustansaarenkeitaan-Rynkänkeitaan alue , Honkajoki, Siikainen ja Isojoki (Etelä-Pohjanmaa)
Porin lintuvedet , Pori
Rauman-Luvian-Porin saaristo , Rauma, Eurajoki, Luvia ja Pori
Eurajoen suisto , Eurajoki
Luvianlahti , Luvia
Kuivalahti , Eurajoki ja Luvia



Kuva 1. Satakunnan kansainvälisesti (IBA) ja kansallisesti (FINIBA) merkittävät lintualueet

3. TULOKSET

Vuosien 2000–2011 havaintoaineiston pohjalta Satakunnan alueelle muodostettiin kaikkiaan 238 levähdysaluetta, jotka yhdisteltiin edelleen 67 aluekokonaisuudeksi (Taulukko 3, Kuva 2). Muodostettujen aluerajausten ja kerääntymäalueiden koko vaihtelee huomattavasti yksittäisistä rajauksista jopa kymmenien alakohteiden muodostamiin kokonaisuuksiin. Aluerajausten määrällä mitattuna suurin on Puurijärvi-Isosuo kansallispuistoalueen ympäristöön sijoittuvat levähdysalueet, johon on kansallispuiston ohella sisällytetty useita sen lähiympäristöön sijoittuvia peltokohteita. Kerääntymäalueita ei tässä yhteydessä pyrittykään arvottamaan keskenään yhteismitallisiksi, vaan perusteena alueiden määrittelylle käytettiin lajikohtaisten yksilömäärärajojen ylittymistä sekä alakohteiden alueellista yhteenkuuluvuutta. Tästä syystä suuret aluekokonaisuudet voivat sisältää hyvinkin eriarvoisia kohteita. Aluerajauksen koko ei lisäksi välttämättä korreloi kohteen arvon kanssa, vaan pienialaistenkin kohteiden merkitys voi olla maakunnan tasolla huomattava. Lintutieteelliset yhdistykset tulevat MAALI-hankkeen yhteydessä jatkamaan alueiden arvottamista ja yksittäisten kohteiden merkityksen arviointia, jolloin tämänkin katsauksen tiedot tulevat osaltaan tarkentumaan.

Maantieteellisesti muuttolintujen kerääntymäalueet painottuvat Satakunnassa etelä- ja länsiosiin, kun taas maakunnan pohjoisosissa alueita on vähemmän. Käytännössä tämä johtuu alueiden erilaisesta elinympäristörakenteesta. Satakunnan etelä- ja länsiosissa maisemakuvaa luonnehtivat monin paikoin laajat maatalousalueet, jotka tarjoavat potentiaalisia ruokailupaikkoja useille eri lintulajeille. Satakunnan pohjois- ja itäosissa ympäristö on metsä- ja suovaltaisempaa maatalousalueiden määrän vähentyessä siirryttäessä Pohjanlahden rannikkoalueelta sisämaan suuntaan. Peltoalueet painottuvatkin Satakunnan mantereeseen puoleisissa osissa rannikkoalueita selkeämmin alueen vesistöjen läheisyyteen, mihin sijoittuvat myös useimmat tätä katsausta varten rajatuista muuttolintujen kerääntymäalueista.

Satakunnassa pelto- ja maatalousalueet muodostavat nykyisin merkittävän elinympäristön monille muuttolintulajeille. Erityisesti kevätmuuton aikaan maakunnan eteläosien pelloille kerääntyy suuria määriä erityisesti hanhia ja joutsenia, mikä näkyy edelleen näiden lajien perusteella rajattujen kohteiden määrässä. Erityisesti metsähanhen yksilömäärät voivat Satakunnan suurimmilla kerääntymäalueilla (mm. Nakkilan Leistikjärvi, Porin Pinomäki-Lattomeri-Pietniemen pellot sekä Eurajoen Verkkokari) nousta parhaimmillaan useisiin tuhansiin yksilöihin. Useat joutsenten ja hanhien käyttämät peltoalueet keräävät säännöllisesti myös muuta muuttavaa linnustoa (mm. lokkeja, kapustarintoja, varpuslintuja sekä saalistavia päiväpetolintuja), mikä nostaa osaltaan näiden alueiden merkitystä.

Maatalous- ja peltoalueiden ohella myös Satakunnan kasvillisuudeltaan rehevät järvet, kosteikot ja merenlahdet lukeutuvat muuttolintujen suosimiin levähdysalueisiin. Linnustollisten arvojen vuoksi monet maakunnan suurimmista kosteikoista (mm. Puurijärvi-Isosuo, Preivikinlahti, Kokemäenjoen suisto, Otajärvi ja Koskeljärvi) on jo nykyisin sisällytetty suojelullisesti merkittäviin kohteisiin. Vesi- ja kosteikkoalueilla levähtävä lajisto poikkeaa peltoympäristöjen lajistosta ja siihen kuuluu joidenkin lajien (mm. laulujoutsen ja metsähanhi) ohella mm. sorsalintuja, jotka usein puuttuvat peltokohteilta mahdollisia tulvakausia lukuun ottamatta. Merenlahtien sekä matalien järvien kohdalla tätä katsausta varten suoritettu tarkastelu ei välttämättä anna kattavaa kuvaa näiden alueiden linnustollisesta arvosta, koska sorsalintuja tai kahlaajia koskevaa havaintoaineistoa ei käyty kattavasti läpi.

Satakunnan etelä- ja länsiosiin sijoittuvilla alueilla levähtävät muuttolintuparvet liikkuvat usein hyvinkin säännöllisesti eri kerääntymäalueiden välillä, mikä vaikeuttaa osaltaan sekä yksittäisillä kohteilla että koko alueella lepäilevien lintujen laskemista. Tavanomaisia käyttäytymismalleja ovat mm. 1) metsä- ja merihanhiin lennot eri kerääntymäalueiden välillä, 2) Puurijärvi-Isosuo alueella syysaikaan yöpyvien kurkien siirtyminen aamulla ruokailemaan kansallispuistoa ympäröiville peltoalueille ja palaaminen takaisin iltahämärissä, sekä 3) alu-

een suurilla jätekeskuksilla, erityisesti Hangassuo-Santakankaan sekä Hallavaaran alueille, ruokailevien lokkien lentoliikenne sekä jätekeskusten välillä että jätekeskuksilta merenlahdille yöpymään ja takaisin. Em. lajien lentosuuntia ja tunnettuja lentoreittejä on hahmoteltu karttaan liitteissä 1–3. Lintujen ruokailu- tai ruokailu- ja yöpymisalueiden välisen liikehännän havainnoiminen on kuitenkin haasteellista, koska yksittäisiä lintuja ei joitakin poikkeuksia (mm. värirenkailla merkityt yksilöt) lukuun ottamatta ole mahdollista erottaa toisistaan ja siten varmentaa lintujen liikkeitä alueiden välillä. Erityisesti Satakunnassa ruokailevien kurkien ja hanhien ruokailualueiden välisen liikehännän arvioimiseksi tulisikin suorittaa useiden lähekkäisten kohteiden samanaikaisseurantaa, jotta parvien liikkeet alueelta toiselle pystyttäisiin paremmin dokumentoimaan.

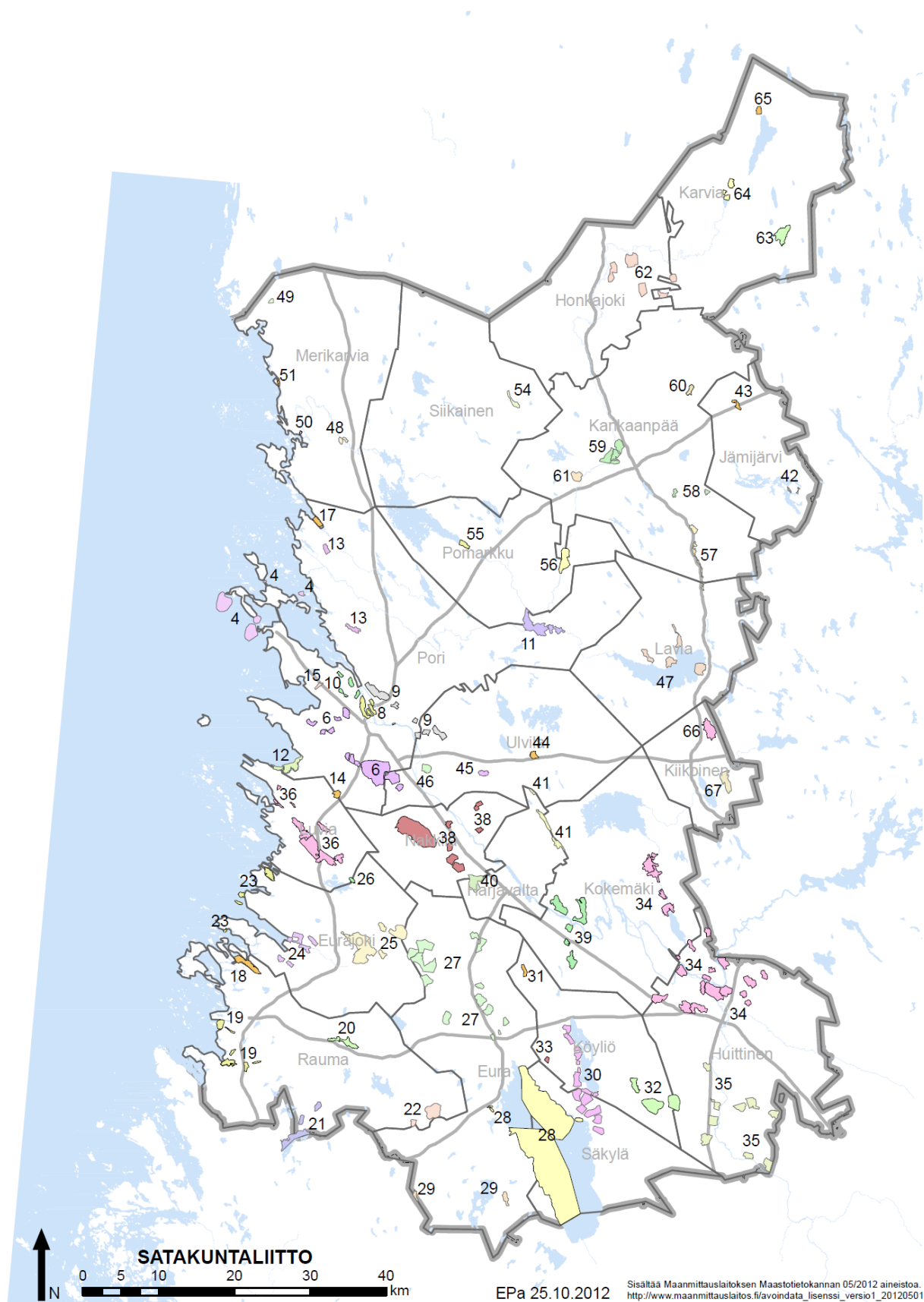
Taulukko 3. Muuttolintujen kerääntymäalueet Satakunnassa sekä niiden määrittelyssä käytetyt lajit. Taulukossa kuntien nimissä käytetyt lyhenteet: Po = Pori, Ul = Ulvila, Pom = Pomarkku, Lu = Luvia, Ra = Rauma, Ej = Eurajoki, Eu = Eura, Sä = Säskylä, Jä = Jämijärvi, Kö = Köyliö, Ko = Kokemäki, Hu = Huittinen, Na = Nakkila, La = Lavia, Me = Merikarvia, Si = Siikainen, Kan = Kankaanpää, Ho = Honkajoki, Kar = Karvia, Kii = Kiikoinen

		Kyhmyjoutsen	Laulujoutsen	Metsähanhi	Merihänhi	Valkoposkianhi	Kanadanhanhi	Merimetso	Harmaahaikara	Kurki	Kapustarinta	Suokukko	Naurulokki	Harmaalokki	Merikotka	Ruskojuohaukka	Sinisuojuohaukka	Hiirihaukka	Piekana	Sääksi	Tuulihaukka	Nuolihaukka
x = alue on merkittävä kerääntymäalue lajille																						
1. Preiviikinlahti	Po	x	x		x	x	x	x	x	x		x	x		x							
2. Enäjärvi	Po								x													
3. Kuuminainen	Po	x			x	x																
4. Meri-Pori	Po	x						x	x				x	x	x							
5. Levon lammet	Po							x														
6. Pinomäki-Lattomeri-Pietniemi	Po, Ul		x	x	x		x				x	x	x				x				x	
7. Kokemäenjoen suisto	Po		x	x	x			x				x			x	x				x		x
8. Luotojen alue	Po		x		x						x	x		x			x					
9. Toukari-Harjunpää	Po, Ul		x	x	x	x	x			x	x	x	x				x	x	x		x	
10. Kyläsaari	Po		x	x	x						x	x						x	x		x	
11. Inhottujärvi, Noormarkku	Po, Pom		x	x					x													
12. Viasvesi	Po	x	x	x	x		x							x								
13. Kellahti-Viikinniityt	Po		x	x									x	x								
14. Santakankaan kaatopaikka	Po, Lu												x	x								
15. Kähkösen aukea	Po				x			x														
16. Sandö, Ahlainen	Po							x														
17. Keikvesi, Ahlainen	Po							x														
18. Sorkanlahti	Ra	x																				
19. Rauma-Unaja	Ra	x	x		x			x	x			x	x									
20. Saarnijärvi-Kullanperä	Ra		x									x										
21. Otajärvi	Ra		x	x												x						
22. Kouklonkulma	Ra		x	x						x	x										x	
23. Eurajoen rannikko	Ej	x			x			x	x	x					x							
24. Verkkokari	Ej		x	x	x		x			x	x	x	x				x	x				
25. Irjanne-Kakkerinsuo	Ej		x	x	x					x	x	x					x				x	
26. Riijärvi	Ej		x	x																		
27. Eurajokivarren pellot	Eu		x	x	x						x	x										
28. Pyhäjärvi	Eu, Sä		x				x						x	x	x							
29. Koskeljärven ympäristö	Eu		x							x	x				x							
30. Köyliönjärven ja Säskylän levähdysalueet	Kö		x	x			x		x	x	x	x	x	x								
31. Voiton	Kö		x	x							x											
32. Kakkuri	Kö			x						x												
33. Hallavaaran kaatopaikka	Kö												x	x	x							
34. Puurijärvi-Isosuo-levähdysalueet	Ko, Hu		x	x					x	x	x	x	x			x				x		
35. Vampula-Jokisivu	Hu			x						x		x										

Jatkuu seuraavalla sivulla ->

Taulukko 3. jatkuu

		Kyhmyjoutsen	Laulujoutsen	Metsähanhi	Merihanhi	Valkoposkianhi	Kanadanhanhi	Merimetso	Harmaahaikara	Kurki	Kapustarinta	Suokukko	Naurulokki	Harmaalokki	Merikotka	Ruskojuohaukka	Sinisuojuaukka	Hiirihaukka	Piekana	Sääksi	Tuulihaukka	Nuolihaukka
x = alue on merkittävä keräntymäalue lajille																						
36. Luvia	Lu	x	x	x	x						x		x								x	
37. Luvian saaristo	Lu				x			x	x						x							x
38. Nakkila	Na		x	x						x	x	x	x		x		x					
39. Kokemäki keskusta	Ko		x	x						x	x											
40. Juti	Ha			x							x											
41. Pitkäjärvi	Ha			x																		x
42. Jämi järvi	Jä		x																			
43. Sydänmaa	Jä		x	x																		
44. Levanpelto	Ul			x																		
45. Kaasmarkku	Ul			x							x											
46. Vanhakylä	Ul											x										
47. Karhijärvi	Lav		x	x			x														x	
48. Lankoski-Nyytänniemi	Me				x							x										
49. Kasala Niittuneva	Me				x																	
50. Tikkalahti	Me		x																			
51. Orskata	Me				x																	
52. Reveli	Me							x														
53. Ourat	Me							x														
54. Lavasjärvi	Si		x																			
55. Isojärvi Joensuunlahti	Pom		x																			
56. Kynäsjärvi	Pom, Kan		x	x																		
57. Susijokilaakso	Kan		x	x																		
58. Pansiankulma-Vihussaari	Kan		x																			
59. Kynärjärvi-Pitäjänoja	Kan		x	x						x	x	x										
60. Karhusaari	Kan		x	x																		
61. Kahilakeidas	Kan									x												
62. Honkajoki ja Karvian Saunakylä	Ho		x	x						x	x											
63. Suomijärvi	Kar		x									x										
64. Kirkkojärven alue	Kar		x	x																		
65. Sara	Kar		x																			
66. Kuorsumaanjärvi	Kii		x																			
67. Marjajärvi	Kii		x																			



Kuva 2. Muuttolintujen kerääntymäalueet Satakunnassa. Kartassa ei ole esitetty kokonaisuudessaan IBA- tai FINIBA-alueille sijoittuvia kohteita.

4. KOHDEKUVAUKSET

Seuraavan katsauksen yhteydessä esitellään Satakuntaan rajatut muuttolintujen kerääntymäalueet. Jokaisesta kohteesta esitetään lyhyt yleiskuvaus sekä sillä levähtävän muuttolinnuston ominaispiirteet. Lisäksi kerääntymäalueista esitetään lajit, joiden perusteella alue on otettu mukaan tähän katsaukseen, sekä niiden suurimmat levähtäjämäärät vuosina 2000–2011. Aluerajaukset on esitetty tämän raportin liitteissä 4–29.

Preiviikinlahti (1.)

Porin eteläpuolelle sijoittuva Preiviikinlahti muodostaa yhden Etelä-Suomen alueen merkittävimmistä vesi- ja rantalintujen ruokailu- ja levähdysalueista, jolla ruokailevien tai lepäilevien vesilintujen (erityisesti sorsien) määrät nousevat sekä keväällä että syksyllä säännöllisesti jopa kymmeniin tuhansiin yksilöihin. Preiviikinlahden merkitystä muuttavan linnuston kannalta lisäävät aluetta reunustavat, matalakasvustoiset merenrantaniityt ja hiekkasärkät, joilla ruokailee sorsalintujen ohella vuosittain merkittäviä määriä mm. kahlaajia. Suurimpia levähtävien kahlaajien määrät ovat erityisesti lahden pohjoisosissa Yyterien lietteillä ja Riitsaranlahdella, joista ensiksi mainittu lukeutuu nykyisin Pohjanlahden alueen merkittävimpiin arktisten kahlaajien (mm. punakuiri, eri sirrilajit) levähdysalueisiin.

Preiviikinlahti kuuluu Suomen kansainvälisesti merkittäviin lintualueisiin (Porin lintuvedet ja rannikko, IBA 083), minkä lisäksi lahti kuuluu myös Natura-suojelualueverkostoon sekä luonto- että lintudirektiivin mukaisena alueena (FI0200080, FI0200151). Preiviikinlahden rannoilla sijaitsee nykyisin useita lintutorneja, mikä on osaltaan helpottanut lintujen havainnointia alueella. Preiviikinlahden Natura-alueelle laaditaan parhaillaan hoito- ja käyttösuunnitelmaa (Varsinais-Suomen ELY-keskus 2012a), jossa Preiviikinlahden että Enäjärven (alue 2) linnustollisia arvoja on käsitelty laajemmin.

Taulukko 4. Selvityksessä tarkasteltujen lajien suurimmat kerääntymät Preiviikinlahdella vuosina 2000–2011

	Kyhmyjoutsen		Laulujoutsen		Metsähanhi	Merihanhi		Valkoposkianhi	Kanadanhanhi	Merimetso		Harmaahaikara		Kurki	Suokukko		Naurulokki		Merikotka
Preiviikinlahti (1.)	Kevät	Syky	Kevät	Syky	Syky	Kevät	Syky	Syky	Syky	Kevät	Syky	Kevät	Syky	Syky	Kevät	Syky	Kevät	Syky	Kevät
Preiviikinlahti	163	415					500				3500								10
Kaarluoto			340	153		161			218			35	22		1400		2000		
Leveäkari-Riitsaranlahti				106								22	56		410	310			
Ooviiki			120	254															
Preiviikin kalaranta			257	276									20	109	750				
Yyteri				650	110			2500		1300		13	38		170		1020	800	

Enäjärvi (2.)

Enäjärven lintujärvi sijoittuu Porin Yyterinniemen ja Kokemäenjoen suiston ja Preiviikinlahden väliin. Enäjärven alueella pesii nykyisin hyvin monipuolinen vesi- ja rantalintulajisto ja alueen lintutiheys on koko Suomen mittakaavassa hyvin korkea (Luoma & Ahlman 2010, Varsinais-Suomen ELY-keskus 2012a). Muuttoaikoina Enäjärven alueelle kerääntyy sekä kevät- että syysmuuttoaikaan runsaasti vesi- ja rantalintulajeja, joista erityisesti sorsalintujen määrät voivat alueella nousta parhaimpina päivinä 1000–1500 yksilöön. Enäjärvi on nykyisin koko-

naisuudessaan rauhoitettu metsästykseltä, mikä näkyy osaltaan myös alueen syksyissä vesilintumäärissä. Sorsalintujen lisäksi harmaahaikaroita ruokailee järvellä säännöllisesti kevästä syksyyn. Suurimmat keräntymät Enäjärvellä on kuitenkin havaittu pääosin keväisin. Alueella on havaittu 2000-luvun aikana säännöllisesti 25–41 yksilön suuruisia keskittymiä. Harmaahaikara kuuluu nykyisin Kokemäenjoen suiston pesimälinnustoon (Alho 2009), minkä vuoksi myös Enäjärven alueella havaitut yksilöt koskevat todennäköisesti ainakin osin alueella pesiviä yksilöitä.

Enäjärven alue kuuluu osaltaan Preiviikinlahden Natura-alueeseen (FI0200080, FI0200151) sekä Porin lintuvedet ja rannikkoalueet käsittävään IBA-alueeseen (IBA 083).

Taulukko 5. Selvityksessä tarkasteltujen lajien suurimmat keräntymät Enäjärvellä vuosina 2000–2011

	Harmaahaikara	
	Kevät	Syky
Enäjärvi (2.)		
Enäjärvi (IBA)	41	20

Kuuminaisen (3.)

Porin eteläpuolella Kuuminaistenniemen kärjessä sijaitsee laaja maankohoamisrannikon synnyttämä merenrantalaidun, joka pitää sisällään mm. erilaisia rantaniittyjä sekä flada- ja kluuvijärviä. Kuuminaisten matalat rantaniityt sekä niemen kärkeä ympäröivät matalat saaristo-alueet keräävät säännöllisesti levähtävää vesilintu- ja kahlaajalinnustoa. Suurikokoisista lajeista alueelle kerääntyy erityisesti kyhmyjoutsenia sekä meri- ja valkoposkiahnia, joiden kaikkien yksilömäärät voivat alueella nousta useampaan sataan yksilöön. Osa Kuuminaisissa havaittavista linnuista on todennäköisesti samoja, jotka ruokailevat myös Preiviikinlahden sekä Yyterin lietteiden alueella. Kuuminaisten alueen niittyjä pidetään avoimena alueella vapaana laiduntavan nautakarjan avulla.

Kuuminaistenniemen kärkeen sijoittuvat kohteet kuuluvat Preiviikinlahden ja Enäjärven taapaan Porin lintuvedet ja rannikkoalueet käsittävään IBA-alueeseen (IBA 083), minkä lisäksi ne on sisällytetty Natura-suojelualueverkostoon luontodirektiivin mukaisena alueena (Kuuminaistenniemi FI0200081, SCI).

Taulukko 6. Selvityksessä tarkasteltujen lajien suurimmat keräntymät Kuuminaisten alueella vuosina 2000–2011

	Kyhmyjoutsen	Merihanhi		Valkoposkiahni
	Kevät	Kevät	Syky	Kevät
Kuuminaisen (3.)				
Kuuminaisen (IBA)	186	120	127	200

Meri-Pori (4.)

Yyterinniemen kärjen ja Reposaaren edustan laaja saaristoalue kuuluu suurelta osin Porin lintuvesien ja rannikon sekä Ouran-Enslerin IBA-alueisiin (IBA 083, IBA 088). Merilintujen muuttoreitti kulkee yleensä hyvin läheltä Tahkoluodon kärkeä, minkä vuoksi levähtäviä muuttolintuja tavataan säännöllisesti myös IBA-alueiden ulkopuolella. Meri-Porin aluekokonaisuuteen on pyritty kokoamaan em. IBA-alueiden ulkopuolisia muuttolintukohteita erityisesti Mäntyluodon, Reposaaren ja Lampaluodon alueelta. Muuttolintulajeista runsaslukuisimmin näille alueille kerääntyy erityisesti kyhmyjoutsenia, merimetsoja sekä eri lokkilajeja, joiden keskittymät ovat alueella painottuneet varsinkin Mäntyluodon ja Tahkoluodon edustan merialueille (kyhmyjoutsen, merimetso) sekä Reposaaren kalasatamaan (nauru- ja harmaalokki). Kyhmyjoutsenia kerääntyy alueelle erityisesti syksyisin, kun taas merimetsojen määrät ovat alueella huomattavia sekä keväällä että syksyllä. Em. lajien lisäksi merikotkia liikkuu Meri-Porin alueella säännöllisesti ympäri vuoden ja yksittäisiä lintuja on mahdollista havaita käytännössä missä tahansa Reposaaren, Tahkoluodon ja Lampaluodon alueella. Suurimmat paikalliset merikotkakeskittymät on 2000-luvun aikana havaittu Tahkoluodon edustalla sekä Pohjaselällä, joissa on laskettu enimmillään 10–16 linnun keskittymiä.

Taulukko 7. Selvityksessä tarkasteltujen lajien suurimmat kerääntymät Meri-Porin alueella vuosina 2000–2011

	Kyhmyjoutsen	Merimetso		Harmaahaikara	Naurulokki		Harmaalokki	Merikotka
	Syksy	Kevät	Syksy	Syksy	Kevät	Syksy	Kevät	Kevät
Meri-Pori (4.)								
Mäntyluoto		2700	1000					10
Kallioholma, Tahkoluoto	315					660		16
Pastuskeri, Skatan silta				36				
Pohjaselkä								12
Reposaari kalasatama					2000		1000	

Levon lammet (5.)

Levon lammet sijaitsevat Mäntyluodontien varressa lähellä Mäntyluodon satamaa. Levon lammilla pesii nykyisin monipuolinen vesi- ja rantalinnusto (mm. laulu- ja kyhmyjoutsen, silkkiuikku, nokikana, kaulushaikara ja luhtakana), minkä lisäksi alueen rantametsissä tavataan säännöllisesti useita reheville lehtimetsille ominaisia varpuslintulajeja (mm. kultarinta). Muuttoaikana lammille kerääntyy säännöllisesti suuriakin määriä lepäileviä vesilintuja sekä mm. harmaahaikaroita, joista viimeksi mainittuja on alueella havaittu enimmillään 24 yksilöä. Levon lammet on sisällytetty osaltaan Porin lintuvesien ja rannikon kansainvälisesti merkittävään lintualueeseen (IBA 083).

Taulukko 8. Selvityksessä tarkasteltujen lajien suurimmat keräntymät Levon lammilla vuosina 2000–2011

	Harmaa haikara	
	Kevät	Syky
Levon lammet (5.)		
Levon lammet (IBA)	10	24

Pinomäki-Lattomeri-Pietniemi (6.)

Porin eteläpuolella sijaitsevat Pinomäen, Lattomerén ja Pietniemen pellot muodostavat nykyisin yhden Satakunnan merkittävimmistä suurien lintujen ruokailu- ja levähdysalueista. Alueen merkitys on suurin erityisesti valtakunnallisesti taantuneelle metsähanhelle, jonka keväiset yksilömäärät ovat lähellä jopa maailmanlaajuisesti merkittäville alueille asetettua raja-arvoa (Heath & Evans 2000). Suurimmat hanhimassat on tarkastelujakson aikana laskettu erityisesti Pinomäen ja Vainiolan pelloilta, joilla metsähanhien määrät ovat vaihdelleet vuosina 2008–2010 pääsääntöisesti 1000–2000 (Pinomäki) ja 1500–2700 yksilöön (Vainiola). Muilla aluekokonaisuuteen sisällytetyillä kohteilla metsähanhien määrät ovat olleet pienempiä niiden vaihdellessa 205–605 yksilöön. Metsähanhien lisäksi Pinomäki-Lattomeri-Pietniemen pellot keräävät säännöllisesti myös muita hanhilajeja, mm. meri-, lyhytnokka- ja tundrahanhia, joiden yksilömäärät voivat nousta Satakunnassa maakunnallisesti merkittäviksi. Lajeista lyhytnokka- ja tundrahanhet ruokailevat yleensä samoilla alueilla metsähanhien kanssa, kun taas suurimmat merihanhikeräntymät on havaittu lähemmäksi rannikkoa sijoittuvilla Preivikin pelloilla (2000-luvun havaintoaineistossa yleensä 130–200 yksilöä vuosittain). Porin ympäristöön sijoittuvilla keräntymäalueilla ruokailevien hanhien määrät voivat vaihdella suuresti riippuen mm. tulvien laajuudesta sekä lintujen liikkumisesta peltöjen välillä. Esimerkiksi Pinomäki-Lattomeri-Pietniemen hanhet käyvät säännöllisesti syömässä myös mm. Luotojen alueella (alue nro 8), Toukarissa (9), Nakkilan Leistikjärven (38) sekä mahdollisesti myös Eurajoen Panelian alueella (27). Hanhien ja joutsenten oletettua esiintymistä läntisessä Satakunnassa on hahmoteltu karttaan liitteessä 1.

Pinomäki-Lattomeri-Pietniemen pellot keräävät hanhien ohella muuta Satakunnan kautta muuttavaa linnustoa, ja useiden lokki-, kahlaaja- ja päiväpetolintujen yksilömäärät nousevat etenkin kevät aikaan maakunnan suurimpien joukkoon. Esimerkiksi yli 200 yksilön laulujoutsenparvet ovat Pinomäki-Lattomeri-Pietniemen pelloilla tavanomaisia suurimpien keräntymien painottuessa hanhien tapaan Pinomäen, Lattomerén sekä Vainiolan alueille. Joutsenparvet jakautuvat tasaisesti alueen eri osiin, minkä vuoksi selvityksen mukaiset raja-arvot ylittäviä joutsenparvia on mahdollista havaita käytännössä kaikilla aluekokonaisuuteen sisällytetyillä kohteilla. Suurimmista kahlaajakeskittymistä maininnan arvoisia ovat tässä yhteydessä 500 ja 1200 yksilön kapustarintaparvet Pinomäen ja Lattomerén alueella vuosina 2008 ja 2010 sekä useiden satojen yksilöiden suuruiset suokukkoparvet Pinomäki-Lattomerén, Tuorsniemen ja Pietniemen pelloilla.

Taulukko 9. Selvityksessä tarkasteltujen lajien suurimmat keräntymät Pinomäki-Lattomeri-Pietniemen alueella vuosina 2000–2011

	Laulujoutsen		Metsähanhi	Merihanhi		Kanadanhanhi	Kapustarinta		Suokukko		Naurulokki	Sinisuhaukka	Tuulihaukka
	Kevät	Syky	Kevät	Kevät	Syky	Syky	Kevät	Syky	Kevät	Syky	Kevät	Kevät	Syky
Pinomäki-Lattomeri-Pietniemi (6.)													
Pinomäki-Lattomeri	350		2000	165	140		1200	50	400	300	1550	6	24
Pietniemi	260									680			
Maaviiki	280	233	605	200	330	104					3200		
Tuorsniemi	296		260					70		400			
Preiviikin pellot	336		208	200									
Sonnimäki											1600		
Etu-Amerikka	157	321	407	224									
Tuorsniemi-Hankreeti													
Vainiöla, Ulvila	185		2700								2000		
Hakanpää, Ulvila							300						

Kokemäenjoen suisto (7.)

Porin luoteispuolelle sijoittuva Kokemäenjoen suisto on tunnettu jo pitkään yhtenä Suomen merkittävimmistä lintualueista. Alueelle tunnusomainen kosteikkojen, rantaniittyjen ja ranta-lehtojen muodostama mosaiikki tarjoaa potentiaalisia eliöympäristöjä useille eri lintulajeille. Jokisuiston alueella pesiikin nykyisin noin 110 lintulajia, joiden joukossa on useita elinympäristönsä suhteen vaateliaita vesi- ja kosteikkoalueiden ja rehevien lehtimetsien lajeja (Alho 2009).

Pesimälinnuston ohella Kokemäenjoen suiston alueelle kerääntyy sekä keväällä että syksyllä suuria määriä muuttavia lintuja. Lajiryhmistä runsaslukuisimmin alueella havaitaan sorsia sekä eri lokki- ja kahlaajalajeja, joiden kaikkien yksilömäärät nousevat tuhansiin yksilöihin (mu-kaan lukien sekä pesivät että muuttavat yksilöt). Näiden lajien lisäksi Satakunnan kautta muuttavat hanhet ja joutsenet käyttävät jokisuistoa yöpymisalueenaan, josta linnut siirtyvät yleensä aamun mittaan ruokailemaan suistoa ympäröiville pelloille. Sekä laulujoutsenen että metsähanhen määrät ovat Kokemäenjoen suistossa suurimpia keväällä, jolloin joutsenia on havaittu jokisuistossa enimmillään 400–440 ja metsähanhia vastaavasti 350–380 yksilöä. Muista hanhilajeista merihanhia esiintyy jokisuiston alueella kevästä syksyyn, ja niiden yksilömäärät nousevat säännöllisesti yli tässä katsauksessa käytetyn sadan yksilön raja-arvon.

Vesi- ja rantalintujen ohella jokisuistossa havaitaan etenkin loppukesästä ja alkusyksystä runsaasti petolintulajeja, jotka käyttävät suistoa saalistusalueenaan. Petolinnuista runsaslukuisimpina esiintyvät nuolihaukka sekä sini- ja ruskosuhaukka, joiden yksilömäärät voivat nousta parhaimmillaan jopa 15–20 yksilöön. Nuoli- ja ruskosuhaukan kohdalla osa havainnoista koskee todennäköisesti alueella pesivien parien lentopoikueita. Em. lajien lisäksi merikotkia käy jokisuistossa saalistamassa säännöllisesti varsinkin kevätaikaan, jolloin niitä on havaittu samanaikaisesti jopa 10 yksilöä.

Kokemäenjoen suisto on sisällytetty kokonaisuudessaan samannimiseen Natura-alueeseen (FI0200079, SCI/SPA), minkä lisäksi jokisuisto kuuluu myös Porin lintuvesien ja rannikon kansainvälisesti merkittävään lintualueeseen (IBA 083). Natura-alueelle laaditaan parhaillaan hoito- ja käyttösuunnitelmaa (Varsinais-Suomen ELY-keskus 2012b). Suunnitelmassa suiston linnustollisia arvoja on esitelty tätä katsausta laajemmin.

Taulukko 10. Selvityksessä tarkasteltujen lajien suurimmat keräntymät Kokemäenjoen suiston alueella vuosina 2000–2011

	Laulujoutsen	Metsähanhi	Merihanhi		Harmaahaukka		Suokukko		Merikotka	Ruskosuohaukka	Nuolihaukka
Kokemäenjoen suisto (7.)	Kevät	Kevät	Kevät	Syysy	Kevät	Syysy	Kevät	Syysy	Kevät	Kevät	Kevät
Kokemäenjoen suisto (IBA)	440	380	275	182	140	30	850	245	10	13	12
Hiliska-Kirransanta (IBA)					16	26					

Luotojen alue (8.)

Kokemäenjoen entinen suistoalue (Porin kaupungin ja nykyisen jokisuiston välissä) muodostuu pitkittäisistä, nykyisin viljelykäyttöön otetuista luodoista, joita halkovat Kokemäenjoen haarautuneet uomat eli juopat. Entiselle suistoalueelle raivatut pellot keräävät erityisesti kevätaikaan runsaasti muuttavaa linnustoa. Lajiryhmistä alueella havaitaan joutsenten ja hanhien lisäksi runsaslukuisesti myös kahlaajia, loppilintuja sekä tulvakausten aikaan myös mm. eri sorsalintulajeja. 2000-luvun aikana havaituista levähtäjämääristä erityisesti suokukon ja kapustarinnan yksilömäärät (mm. 2200 kapustarinnan parvi Hevosluodossa vuonna 1998 ja 2740 suokukon keskittymä Kvistiluodossa vuonna 2004) ovat Luotojen alueella huomionarvoisia Satakunnan muihin keräntymäalueisiin verrattuna. Em. suurparvien lisäksi suuria kahlaajaparvia on Luotojen alueella havaittu myös vuosina 2007, jolloin Hevosluodosta laskettiin enimmillään 472 kapustarinnan ja 677 suokukon parvet, sekä 2010, kun samaisella alueella ruokaili noin 1000 kapustarinnan parvi.

Taulukko 11. Selvityksessä tarkasteltujen lajien suurimmat keräntymät Luotojen alueella vuosina 2000–2011 (poikkeuksena Hevosluodon kapustarintakeskittymä vuodelta 1998)

	Laulujoutsen	Merihanhi	Kapustarinta	Suokukko	Harmaalokki	Sinisuhaukka
Luotojen alue (8.)	Kevät	Kevät	Kevät	Kevät	Kevät	Kevät
Kvistiluoto				2740		
Aittaluoto					1130	
Hanhiluoto			330			
Hevosluoto	269	279	2200	677		6
Kalifornia		221				

Toukari-Harjunpää (9.)

Toukari-Harjunpään keräntymäalueet sijoittuvat Porin kaupungin pohjoispuolelle Toukarin ja Ulvilan Harjunpään väliselle peltoalueelle. Pelloalueet rajautuvat lounaassa Luotsinmäen entiseen kaatopaikkaan sekä Kokemäenjoen jokiuomaan ja ne ovat nykyisin Satakunnan tärkeimpiä yölaulajakohteita. Toukarin ja Harjunpään alueille kerääntyy erityisesti kevätaikaan suuria määriä joutsenia sekä metsä- ja merihanhia, joiden lisäksi kohteilla havaitaan monipuolisesti mm. muutolla olevia petolintuja, kurkia sekä eri kahlaaja- ja varpuslintulajeja.

Toukari-Harjunpään kerääntymäalueeseen sisällytetyistä kohteista suurimmat joutsen- ja hanhikeskittymät on 2000-luvun aikana havaittu erityisesti Toukarin ja Hyvelän sekä Harjunpään-Sunniemen pelloilla, joilla lepäilijämäärät ovat vaihdelleet 2000-luvun alkupuolella yleensä 600–900 ja 200–420 yksilöön. Metsä- ja merihanhen lisäksi Toukarin alueella loppukesästä sekä alkusyksystä ruokailevien valkoposkihanhen määrät ovat viime vuosina lisääntyneet huomattavasti ja hanhien määrät saattavat nousta parhaimmillaan liki kahteen tuhanteen yksilöön. Alueen toistaiseksi suurin kerääntymä on syksyltä 2011, jolloin Toukarin pelloilta laskettiin kaikkiaan 1820 ruokailevaa valkoposkihanhea. Valkoposkihanhen kanta on viime vuosikymmenien aikana lisääntynyt voimakkaasti koko Itämeren alueella (Väänänen ym. 2010), ja myös Satakunnassa ruokailevien hanhien määrät ovat kasvaneet säännöllisesti 2000-luvun aikana.

Katsauksessa tarkasteltujen kahlaajalajien yksilömäärät ovat Toukari-Harjunpään alueella olleet tarkastelujakson aikana suurimpia erityisesti Toukarissa, Isojoenrannassa sekä Lotskerissa. Suurimmat kapustarintakerääntymät on alueella havaittu keväällä 2007, jolloin Toukarissa havaittiin enimmillään 722, Lotskerissa 750 ja Isojoenrannassa 247 ruokailevaa kapustarintaa.

Toukari-Harjunpään alueella saalistelevien petolintujen määrät vaihtelevat Satakunnan muiden kerääntymäalueiden tapaan voimakkaasti myyräsyklin vaihtelun mukaan. Erityisesti hyvinä myyrävuosina Toukari-Harjunpään alueella on mahdollista nähdä jopa useita kymmeniä saalisteleviä petolintuja lintumäärien jäädessä huonoina myyrävuosina selkeästi tätä pienemmäksi. Runsaimmin petolintuja on Toukari-Harjunpään pelloilla havaittu syksyllä 2008, jolloin Toukari-Hyvelässä laskettiin samanaikaisesti peräti 10 lepäilevää hiirihaukkaa, 19 piekanaa ja 11 tuulihaukkaa. Osaltaan vuoden 2008 yksilömääriä selittää kyseisen vuoden poikkeuksellisen vahva myyräkanta ja suuria määriä petolintuja jäi hyvän ravintotilanteen vuoksi myös talvehtimaan Suomen etelä- ja lounaisosiin.

Taulukko 12. Selvityksessä tarkasteltujen lajien suurimmat kerääntymät Toukari-Harjunpään alueella vuosina 2000–2011

	Laulujoutsen		Metsähanhi	Merihanhi	Valkoposkihanhi	Kanadanhanhi	Kurki	Kapustarinta	Suokukko		Naurulokki	Sinisuhaukka	Hiirihaukka	Piekana	Tuulihaukka
	Kevät	Syky	Kevät	Kevät	Syky	Kevät	Kevät	Kevät	Kevät	Syky	Kevät	Kevät	Syky	Syky	Syky
Toukari-Harjunpää (9.)															
Toukari-Hyvelä	171	205	420	348	1820		117	722	378	1100	1250		10	19	11
Murtosenmutka											1000				
Harjunpää	360	138	900			90	119					6			
Sunniemi			300												
Isojoenranta								600							
Lotskeri								750	130						

Kyläsaari (10.)

Kyläsaaren peltoalueet sijoittuvat Porin pohjoispuolelle 2-tien ja Kokemäenjoen väliin. Luotojen ja Toukari-Harjunpään alueiden tapaan myös Kyläsaaren pelloilla havaitaan säännöllisesti suuria metsähanhi-, merihanhi- ja joutsenkeskittymiä. Suurimpia hanhi- että joutsenmäärät ovat 2000-luvun aikana olleet erityisesti Södermanin aukealla ja Launaisissa, joissa mm. metsähanhien levähtäjämäärät ovat nousseet säännöllisesti 500 yksilön tuntumaan. Levähtäviä peto- ja kahlaajalintuja kerääntyy Kyläsaaren pelloille kevään ohella myös syksyisin. Kyläsaaren suurimmat petolintumäärät ovat Toukari-Harjunpään tapaan vuodelta 2008, jolloin peto-

lintuja havaittiin runsaasti koko Satakunnan alueella. Muina vuosina paikallisten petolintujen määrät ovat olleet jonkin verran näitä lukuja pienempiä.

Taulukko 13. Selvityksessä tarkasteltujen lajien suurimmat kerääntymät Kyläsaaren alueella vuosina 2000–2011

	Laulujoutsen	Metsähanhi	Merihanhi	Kapustarinta		Suokukko	Hiirihaukka	Piekana	Tuulihaukka
	Kevät	Kevät	Kevät	Kevät	Syky	Syky	Syky	Syky	Syky
Kyläsaari (10.)									
Södermanin aukea	166	520	313						
Kyläsaari		162	234						
Reikko	125	350							
Isoniitty				480					
Launainen	212	500	161	320	70	400	10	15	10

Inhottujärvi (11.)

Porin Noormarkussa sijaitseva Inhottujärvi on nykyisin laajalti vesikasvillisuuden peittämä ja avoveden osuus on järvellä varsinkin loppukesästä melko vähäinen. Inhottujärvi on ollut pesivän vesilinnuston osalta maamme parhaita lintujärviä, mutta järven pesimälinnusto on taantunut viime vuosikymmenen aikana järven umpeenkasvun seurauksena (Mäkelä 2010). Muuttokaudella Inhottujärven alue kerää säännöllisesti huomattavia määriä lepäileviä vesilintuja. Näkyvimpiä ovat alueella useina vuosina havaitut, 300–400 yksilön suuruiset laulujoutsenkerääntymät. Joutsenten lisäksi Inhottujärven rehevillä ranta-alueilla ruokailee myös pienempiä sorsalintuja, joiden yksilömäärät nousevat lähes vuosittain muutamiin satoihin yksilöihin. Erityisesti Inhottujärven joutsenet liikkuvat säännöllisesti järven ja läheisen Lassilan peltoalueiden väliä. Inhottujärven länsiosiin laskevan Lassilanjoen suisto sekä niitä ympäröivät Lassilan pellot on tässä yhteydessä rajattu mukaan Inhottujärven kerääntymäalueeseen.

Inhottujärvi on sisällytetty kokonaisuudessaan Natura-suojelualueverkostoon lintudirektiivin mukaisena alueena (Inhottujärvi, FI0200035, SPA), minkä lisäksi järvi on myös lintuvesiensuojeluohjelman mukainen kohde.

Taulukko 14. Selvityksessä tarkasteltujen lajien suurimmat kerääntymät Inhottujärven alueella vuosina 2000–2011.

	Laulujoutsen		Metsähanhi	Kurki
	Kevät	Syky	Kevät	Kevät
Inhottujärvi (11.)				
Inhottujärvi	412	201	550	100

Viasvesi (12.)

Porin länsipuolelle sijoittuva Viasvedenlahti ja sen matalat ranta-alueet keräävät erityisesti muuttoaikaan suuria määriä ruokailevia vesilintuja. Sorsalinnuista varsinkin telkkien määrä voi lahdella nousta jopa tuhansiin yksilöihin, minkä lisäksi yli sadan yksilön suuruiset laulujoutsen-, merihanhi- ja kanadanhanhikerääntymät ovat alueella tavanomaisia. Vesilintujen li-

säksi Viasvedenlahdella yöpyy suuria harmaalokkiparvia. Lahdella yöpyvien harmaalokkien määrät ovat kevätkaudella vaihdelleet tarkastelujakson aikana usein 1000–1500 ja syksyllä vastaavasti 1700–4200 yksilöön. Viasvedenlahdella yöpyvät lokit lähtevät usein päiviksi ruokailemaan Satakunnan suurille jätekeskuksille, etenkin Santakangas-Hangassuon alueelle, ja palaavat takaisin iltahämärissä.

Viasvedenlahden pohjoisranta on sisällytetty osin Porin lintuvesien ja rannikon kansainvälisesti arvokkaaseen lintualueeseen (IBA, FI083).

Taulukko 15. Selvityksessä tarkasteltujen lajien suurimmat kerääntymät Kyläsaaren alueella vuosina 2000–2011

	Kyhmijoutsen	Laulujoutsen		Merihanhi	Kanadanhanhi	Harmaalokki	
	Syky	Kevät	Syky	Syky	Syky	Kevät	Syky
Viasvesi (12.)							
Viasvedenlahti, IBA	183			350		1500	4200
Viasvedenlahti, pohjukka		148	124		107		

Kellahti-Viikinniityt (13.)

Kellahti-Viikinniityjen alue sijoittuu Porin kaupungin pohjoispuolelle Kellahdenjokea reunustaville pelloille. Alueella on havaittu joinakin vuosina suuria joutsen- ja metsähanhi parvia, mutta yksilömäärien vaihtelu on suurta. Suurimmat yksilömäärät on Kellahden ja Viikinniityjen alueella havaittu keväällä 2008, kun pelloilla levähti kaikkiaan 148 joutsenta ja 260 metsähanhea. Muuten havaintotietoja on alueelta niukalti.

Taulukko 16. Selvityksessä tarkasteltujen lajien suurimmat kerääntymät Kellahti-Viikinniityjen alueella vuosina 2000–2011

	Laulujoutsen	Metsähanhi
	Kevät	Kevät
Kellahti-Viikinniityt (13.)		
Kellahden pellot		260
Viikinniityt	148	

Santakankaan kaatopaikka (14.)

Porin ja Luvian rajalla valtatie 8 varressa sijaitsevalla Santakangas-Hangassuon jäteasemalla ruokailee pesimäkauden ulkopuolella tuhansittain erityisesti lokki- ja varislintuja, joille kaatopaikan jäteaurat tarjoavat helpon ravinnonlähteen. Lokkilajeista runsaslukuisimpina jätekeskuksella ruokailee erityisesti nauru- ja harmaalokkeja. Alueella liikkuu kuitenkin säännöllisesti myös muita pesiviä lokkilajeja, mutta niiden yksilömäärät jäävät yleensä pienemmiksi. Suurimmillaan harmaalokkien määrä on Santakankaalla yleensä kevät- ja syysaikaan sekä talvella, jolloin alueella on havaittu parhaimmillaan 6000–7000 linnun suuruisia parvia. Suuria naurulokkimääriä jätekeskuksella havaitaan lähinnä kevätmuuton aikaan huhtikuussa. Muina vuodenaikoina lajin yksilömäärät jäävät alueella selkeästi tätä pienemmiksi. Alue

eella ruokailevat lokit eivät yövy jätekeskusalueella, vaan lentävät iltaisin yöpymään Satakunnan rannikon matalille merenlahdille, mm. Preiviikin- (kohde 1) ja Viasvedenlahdelle (12), sekä Luvian rannikkoalueelle. Santakankaan jätekeskusalueella ruokailevien lokkien pääasiallisia lentosuuntia erityisesti Satakunnan jätekeskusten ja rannikolle sijoittuvien yöpymisalueiden välillä on hahmoteltu karttaan liitteessä 2.

Lokki- ja varislintujen lisäksi petolinnut ovat yksilömäärillä mitattuna huomionarvoinen lajiryhmä Santakankaalla, ja ne tulevat jätekeskukselle saalistamaan jätteautoilla ruokailevia lintuja. Petolinnuista runsaslukuisimpana jätekeskuksen alueella esiintyy merikotkia, joita voi erityisesti talvisaikaan mahdollista havaita samanaikaisesti jopa 8–10 lintua. Merikotkien lisäksi mm. paikalliset kana- ja varpushaukat käyvät säännöllisesti saalistamassa jätekeskuksen alueella.

Taulukko 17. Suurimmat keräntymät Santakankaan kaatopaikalla vuosina 2000–2011

	Naurulokki		Harmaalokki	
	Kevät	Syky	Kevät	Syky
Santakangas (14.)				
Santakankaan kaatopaikka	1800	800	4000	7000

Kähkösen aukea (15.)

Kähkösen aukean peltoalue sijoittuu Metsäkulmalle Yyterinniemen eteläosiin. Alueen peltoille kerääntyy loppukesällä sekä alkusyksystä säännöllisesti ruokailevia merihanhia, joiden yksilömäärät ovat vuosina 2008–2011 vaihdelleet yleensä 65–258 yksilöön. Merihanhiin lisäksi alueella käy ruokailemassa säännöllisesti myös mm. valkoposkihanhia, joita on alueella havaittu varsinkin loppukesän ja alkusyksyn aikana enimmillään 100–500 yksilöä vuosittain.

Taulukko 18. Suurimmat keräntymät Kähkösen aukealla vuosina 2000–2011

	Merihanhi
	Syky
Kähkösen aukea(15.)	
Kähkösen aukea	258

Sandö, Ahlainen (16.)

Porin Ahlaisten Sandön (Saanteen) niemen IBA-alueen edustan merialueilla ruokailee säännöllisesti merimetsoja. Suurin alueella havaittu merimetsoparvi on ilmoitettu keväällä 2009, kun alueella ruokaili enimmillään 1100 lintua.

Taulukko 19. Suurimmat keräntymät Sandön alueella vuosina 2000–2011

	Merimetso
Sandö, Ahlaine (16.)	Kevät
Sandö, (IBA)	1100

Keikvesi, Ahlaine (17.)

Sandön alueen ohella myös Lanskatan niemen koillispuolella sijaitseva Keikvesi kuuluu paikallisten merimetsojen käyttämiin ruokailualueisiin. Sandön alueesta poiketen suurimmat keräntymät on Keikvedellä havaittu yleensä syksyllä, jolloin alueelta on laskettu enimmillään 1025 ruokailevaa merimetsoa (v. 2008).

Taulukko 20. Suurimmat keräntymät Keikveden alueella vuosina 2000–2011

	Merimetso
Keikvesi, Ahlaine (17.)	Syky
Keikveden lahti	1025

Sorkanlahti (18.)

Sorkanlahti sijoittuu Rauman kaupungin pohjoispuolelle Haapasaaren ja Puulunkulman väliin. Sorkanlahti kerää erityisesti syksyisin Rauman edustan kautta muuttavaa vesilinnustoa. Selvityksessä tarkastelluista lajeista kyhmyjoutsenia on Sorkanlahdelta laskettu useina vuosina yli 100 yksilön suuruisia keskittymiä. Suurin keräntymä on syksyiltä 2010, jolloin alueella ruokaili enimmillään 130 kyhmyjoutsenta. Kyhmyjoutsenien lisäksi Sorkanlahden rannoille keräntyy myös sorsalintuja, joista suurin yksittäinen määrä on ollut 900 tukkasotkan parvi lahdella syksyllä 2006.

Taulukko 21. Suurimmat keräntymät Sorkanlahden alueella vuosina 2000–2011

	Kyhmyjoutsen
Sorkanlahti (18.)	Syky
Sorkanlahti	128

Rauma-Unaja (19.)

Rauma-Unajan keräntymäalueet sijoittuvat Rauman keskustan tuntumaan sen länsi- ja eteläpuolelle. Unajanlahti on yksi Rauman seudun arvokkaimmista lintulahdist (Vasko ym. 2006), jolla on monipuolisen pesimälinnuston lisäksi suuri merkitys useille alueen kautta muuttaville vesilintu- ja kahlaajalajeille. Vesilinnuista runsaslukuisimmin Unajanlahden alu-

eelle kerääntyvät erityisesti sorsalinnut, joiden yksilömäärät voivat nousta parhaimmillaan useisiin satoihin. Suurikokoisista lajeista Unajanlahdelle sekä sitä reunustaville Unajan ja Kortelan peltoalueille kerääntyy säännöllisesti mm. huomattavia kyhmyjoutsen-, merihanhi- ja harmaahaikarakeräntymiä.

Unajanlahden ja sen lähialueiden lisäksi aluekokonaisuuteen on tässä yhteydessä rajattu mukaan Rauman sataman ja Sampaanalanlahden vielä osin luonnontilaiset alueet, joille kerääntyy suuria määriä erityisesti merimetsoja sekä lokkilinnuista varsinkin naurulokkeja.

Taulukko 22. Selvityksessä tarkasteltujen lajien suurimmat keräntymät Rauma-Unajan alueella vuosina 2000–2011

	Kyhmyjoutsen	Laulujoutsen	Merihanhi	Merimetsä	Harmaahaikara		Suokukko	Naurulokki
	Syksy	Kevät	Syksy	Syksy	Kevät	Syksy	Kevät	Kevät
Rauma-Unaja (19.)								
Unaja			280					
Kortela			202					
Unajanlahti	122				12		100	
Sampaanalanlahti					15			
Koijärvi		152						
Rauman satama				2000		74		2300

Saarnijärvi-Kullanperä (20.)

Saarnijärvi-Kullanperän alue sijoittuu Rauman itäosiin Lapin taajama-alueen länsipuolelle. Kokonaisuus pitää sisällään lintuvesien suojeluohjelmaan kuuluvan Saarnijärven vesi- ja kosteikkoalueen sekä järven länsipuoliset, erityisesti kevät aikaan tulvivat pellot. Saarnijärvellä pesii alueen osittaisesta umpeenkasvusta huolimatta varsin monipuolinen pesimälinnusto, johon kuuluu reheville lintujärville ominaisista lajeista mm. ruskosuohaukka, luhtakana sekä pikkulokki. Erityisesti kevätmuutto aikaan Saarnijärvi-Kullanperän alueelle pysähtyy säännöllisesti myös muutolla olevaa linnustoa, josta näkyvimpiä ovat erityisesti alueella havaitut 100–300 yksilön suuruiset laulujoutsenkeskittymät. Joutsenten lisäksi alueelle kerääntyy kuitenkin myös pienempiä vesilintuja sekä mm. kahlaajia.

Taulukko 23. Suurimmat keräntymät Saarnijärvi-Kullanperän alueella vuosina 2000–2011

	Laulujoutsen	Suokukko
	Kevät	Kevät
Saarnijärvi-Kullanperä (20.)		
Saarnijärvi	284	950
Kullanperä	168	

Otajärvi (21.)

Matala, kasvillisuudeltaan rehevä Otajärvi sijoittuu Satakunnan eteläosaan, osittain Varsinais-Suomen maakunnan puolelle. Otajärven arvo lintujärvenä perustuu erityisesti alueen pesimälajistoon, joka on sekä laji- että yksilömäärällä mitattuna hyvin monipuolinen (mm. Lindroos

& Matikainen 2003, Metsähallitus 2007). Pesimälinnuston lisäksi Otajärvellä ja sitä ympäröiville peltoalueilla lepäilee säännöllisesti melko suuria määriä mm. vesi- ja kahlaajalintuja. Otajärven lisäksi erityisesti hanhia ja joutsenia kerääntyy säännöllisesti järven pohjoispuolisille Isopuolen ja Kivijärven peltoalueille, joilla niiden yksilömäärät ovat tavallisesti järviauetta-kin suurempia.

Taulukko 24. Selvityksessä tarkasteltujen lajien suurimmat kerääntymät Otajärven kerääntymäalueilla vuosina 2000–2011

	Laulujoutsen		Metsähanhi	Ruskoauhaukka
	Kevät	Syksy	Kevät	Syksy
Otajärvi (21.)				
Otajärvi	188	128	380	10
Isopuoli, Kodisjoki	441		452	
Kivijärvi, Kodisjoki			150	

Kouklonkulma (22.)

Kouklonkulman ja Kajamaansuon (Kuolimaan) kerääntymäalueet sijoittuvat Rauman kaakkoisosiin Kodiksammin ympäristöön. Alueen pellot keräävät erityisesti kevätaikaan muutolla olevia laulujoutsen- ja metsähanhiparvia, joiden vuosikohtaiset maksimimäärät ovat alueella vaihdelleet viime vuosien aikana laulujoutsenella yleensä 80–280 ja metsähanhella 100–370 yksilöön. Joutsenten ja metsähanhien lisäksi Kouklonkulman alueella lepäilee sekä kevät- että syysmuuton aikaan suuria kurkiparvia. Suurimpia kurkikerääntymät ovat Kouklonkulman alueella kuitenkin syksyllä, jolloin alueelta on laskettu enimmillään 240 ruokailevaa lintua.

Taulukko 25. Selvityksessä tarkasteltujen lajien suurimmat kerääntymät Kouklonkulman kerääntymäalueilla vuosina 2000–2011

	Laulujoutsen		Metsähanhi	Kurki		Kapustarinta	Tuulihaukka
	Kevät	Syksy	Kevät	Kevät	Syksy	Kevät	Syksy
Kouklonkulma (22.)							
Kouklonkulma, Lappi	284	186	372	150	240	723	14
Kajamaansuo (Kuolimaa), Lappi			135				

Eurajoen rannikko (23.)

Eurajoen rannikolla Olkiluodon ympäristöön sijoittuu nykyisin useita erityisesti vesilintujen suosimia ruokailu- ja levähdysalueita, jotka on katsauksessa koottu tämän aluekokonaisuuden alle. Matalien, kasvillisuudeltaan rehevien rannikkoalueiden ohella lintujen (erityisesti sorsien) esiintymiseen Olkiluodon ympäristössä vaikuttaa osaltaan alueella sijaitseva ydinvoimala, jonka lauhdevedet pitävät Olkiluodon edustan merialueet sulana jopa ympäri talven mahdollistaen useiden vesilintujen talvehtimisen alueella.

Olkiluodon rannikko- ja merialueet muodostavat nykyisin yhden Satakunnan merkittävimmistä kyhmyjoutsenten kerääntymäalueista. Keväisin Olkiluodon edustalla ruokailevien kyhmy-

joutsenten määrä nousee säännöllisesti yli 400 yksilöön. Myös syksyllä alueella havaitaan vuosittain 100–200 yksilön suuruisia kyhmyjoutsenkeskittymiä. Lajin yksilömäärät voivat kuitenkin myös syksyisin nousta selkeästi tätä suuremmiksi. Esimerkkinä tästä on syksy 2002, jolloin Olkiluodon edustalla havaittiin kaikkiaan peräti 580 ruokailevaa kyhmyjoutsenta. Kyhmyjoutsenten lisäksi Olkiluodon rannikkoalueet sekä sen edustalla sijaitsevat saaret ja luodot (mm. Kalla, Iso-Frouvankari, Susikari) keräävät säännöllisesti myös muuta linnustoa, mm. eri sorsalajeja, merihanhia, merimetsoja sekä merikotkia.

Taulukko 26. Selvityksessä tarkasteltujen lajien suurimmat keräntymät Eurajoen rannikon keräntymäalueilla vuosina 2000–2011

	Kyhmyjoutsen		Merihanhi		Merimetsä	Harmaahaikara		Kurki	Merikotka	
	Kevät	Syysy	Kevät	Syysy	Kevät	Kevät	Syysy	Syysy	Kevät	Syysy
Eurajoen rannikko (23.)										
Olkiluoto	441	580	250		1100	65	34		12	14
Santalahdensalmi		148								
Iso-Frouvankari				360						
Susikari, IBA								100		
Maa säikkä				350						
Kalla, IBA				111						

Verkkokari (24.)

Eurajoensalmen pohjukassa sijaitseva Verkkokarin aukea ja sitä ympäröivät peltoalueet luokituvat nykyisin yhdessä mm. Nakkilan Leistikjärven ja Porin Pinomäki-Lattomeri-Pietniemen alueen kanssa Satakunnan alueen merkittävimpiin muuttolintujen levähdysalueisiin. Verkkokarin merkitys on suurin erityisesti metsähanhelle, jonka yksilömäärät nousevat alueella vuosittain useisiin tuhansiin yksilöihin. Metsähanhen lisäksi suurikokoisista lajeista mm. joutsenten sekä meri- ja kanadanhanhien yksilömäärät nousevat Verkkokarin alueella säännöllisesti 200–800 yksilöön lajista ja kohteesta riippuen. Suurimpia lintumäärät ovat Verkkokarin alueella Satakunnan muiden suurien keräntymäalueiden tapaan kevätmuuton aikaan, mutta merkittäviä joutsen-, kanadanhanhi- ja merihanhikeskittymiä havaitaan Verkkokarin ympäristössä myös syysaikaan.

Hanhien ja joutsenten ohella Verkkokarin peltoalueille kerääntyy muuttokausien aikaan runsaasti myös muuta muuttolinnustoa, jolle tulvaiset peltoalueet tarjoavat potentiaalisen ruokailukohteen. Huomionarvoisia keräntymiä Auvin-Verkkokarin alueelta ovat 2300 ja 3200 suuruiset kapustarintakeskittymät vuosilta 1998 ja 2004, ja lisäksi 570 ja 700 yksilön suuruiset suokukkoparvet vuodelta 2002 sekä peräti 5000 naurulokin keräntymä pellolta vuodelta 2008.

Taulukko 27. Selvityksessä tarkasteltujen lajien suurimmat keräntymät Verkkokarin ympäristössä vuosina 2000–2011

	Laulujoutsen		Metsähanhi		Merihanhi		Kanadanhanhi		Kurki		Kapustarinta	Suokukko	Naurulokki	Sinisuhaukka	Hiirihaukka
Verkkokari (24.)	Kevät	Syysy	Kevät	Syysy	Kevät	Syysy	Kevät	Syysy	Kevät	Syysy	Kevät	Kevät	Kevät	Kevät	Kevät
Verkkokari	426	211	982	104	877	652	128	377	136	153	3200	700	5000		16
Auvi	575	224	1250	133	660	167	185				600	570	2400	5	
Linnamaa	180		1100		347	245					938	570			
Väkkärä		232		136		196									
Hankkila							400								

Irjanne-Kakkerinsuo (25.)

Irjanne-Kakkerinsuon keräntymäalueet pitävät sisällään Eurajoen kuntakeskuksen ja Irjanteen kylän väliin jäävän, useiden kilometrien levyisen peltoalueen. Em. pelloalueiden lisäksi aluekokonaisuuteen on sisällytetty Huhdan pellot Irjanteen kylän itäpuolella, sekä niiden läheisyyteen sijoittuva Kakkerinsuon soidensuojeluohjelmassa oleva alue. Keväisin Irjanteen pelloilla levähtää säännöllisesti huomattavia määriä erityisesti muutolla olevia joutsenia ja hanhia, joiden yksilömäärät ovat 2000-luvulla olleet suurimpia erityisesti Irjanne-Kainu-Lavila-Lauhtun sekä Kaukomäen pelloalueilla. Joutsenten ja hanhien ohella Irjanteen ympäristöön sijoittuvat pelloalueet keräävät monipuolisesti myös muuta lintulajistoa. Kapustarinan yksilömäärät ovat alueen pelloilla huomattavan suuria. Suurimmat kapustarintamäärät on alueella laskettu 2000-luvun aikana erityisesti Lavilan pelloilla, joilla on havaittu useana vuonna jopa 3000–4000 lepäilevää kapustarintaa. Lavilan lisäksi yli 1000 yksilön kapustarintakeskittymiä on Irjanne-Kakkerinsuon alueella havaittu myös Maadesta, josta laskettiin keväällä 2003 enimmillään 1300 lepäilevää kapustarintaa.

Irjanteen pellot sekä läheinen Kakkerinsuon suoalue muodostavat syksyisin säännöllisen ruokailu-alueen myös kurjelle. Vaikka alue ei merkitykseltään vastaa Puurijärvi-Isosuon aluetta, on kurkien määrä noussut tälläkin alueella 2000-luvun aikana enimmillään 1400 yksilöön. Irjanteen pelloilla ruokailevat kurjet hakeutuvat iltaisin yöpymään joko Kakkerinsuolle tai vaihtoehtoisesti Eurajoen ja Luvian saaristoalueille, joilta linnut palaavat jälleen aamun aikana ruokailemaan Irjanteen pelloille (liite 3). Eurajoen saaristoalueella kurkikeräntymiä on syys-aikaan havaittu ainakin Susikarin IBA-alueella. Nämä linnut ovat todennäköisesti valtaosin Irjanteen alueella ruokailevia yksilöitä.

Kurkien lisäksi Irjanteen ympäristön pelloille kerääntyy syysmuuton aikaan runsaasti saalistettavia petolintuja, joiden yksilömäärät voivat parhaimmillaan nousta useisiin kymmeniin yksilöihin. Lajeista runsaslukuisimpina alueella esiintyvät erityisesti tuuli- ja sinisuhaukka, joita molempia on laskettu alueella samanaikaisesti jopa 12 paikallista yksilöä. Tuulihaukan yksilömäärä pitää muutolla olevien lintujen lisäksi sisällään pesiviä yksilöitä poikasineen.

Taulukko 28. Suurimmat keräntymät Irjanne-Kakkerinsuon alueella vuosina 2000–2011

	Laulujoutsen		Metsähanhi		Merihanhi		Kurki		Kapustarinta		Suokukko		Sinisuhaukka	Tuulihaukka
Irjanne-Kakkerinsuo (25.)	Kevät	Syky	Kevät	Syky	Kevät	Syky	Kevät	Syky	Kevät	Syky	Kevät	Syky	Syky	Syky
Irjanne-Kainu-Lavila-Lauhtu	615	331	600	180	200	269	203	1400	4200	430		400	12	12
Kaukomäki			320						250					
Kakkerinsuo						292		303						
Maade									1300		2500			
Huhta				285			101							

Riihijärvi (26.)

Luvian ja Eurajoen rajalla sijaitseva Riihijärvi on kiinteässä yhteydessä läheiseen Pinkjärveen. Järvellä havaittiin 121 laulujoutsenen keräntymä syksyllä 2007. Muita vastaavia keräntymiä ei kuitenkaan ole tiedossa, joten ilmeisesti Riihijärvi ei kuulu säännöllisesti alueen kautta muuttavien joutsenien keräntymäalueisiin.

Taulukko 29. Selvityksessä tarkasteltujen lintulajien suurimmat keräntymät Riihijärven alueella vuosina 2000–2011

	Laulujoutsen
Riihijärvi (26.)	Syky
Riihijärvi	121

Eurajokivarren pellot (27.)

Kokonaisuus pitää sisällään Euran kunnan pohjoispuolelle sekä Panelian ja Kiukaisten alueelle sijoittuvat keräntymäalueet. Aluekokonaisuus pitää sisällään kaikkiaan 13 pienialaista kohdetta, jotka sijoittuvat Eurajoen jokiuoman läheisyyteen. Eurajoen rantapelloilla levähtää säännöllisesti monipuolinen lintulajisto ja etenkin joutsen- ja hanhimäärät ovat huomattavia. Suurimpia yksilömäärät ovat 2000-luvun aikana olleet erityisesti Panelian keskustaajaman länsipuolisilla peltoalueilla, joilla joutsenmäärät voivat kokonaisuudessaan nousta parhaimmillaan 300–500 lintuun ja metsähanhimäärät jopa 1000–1500 yksilöön. Panelian alueella ruokailevat hanhet ja joutsenet käyvät säännöllisesti ruokailemassa myös muilla Eurajokivarren pelloilla sekä mm. läheisillä Leistikjärven (alue 38), Irjanteen (25) sekä Auvi-Verkkokarin (24) alueilla. Hanhien lentoaktiivisuus voi alueiden välillä olla varsinkin kevätkauden hyvin voimakasta, mikä vaikeuttaa osaltaan lepäilevien hanhien yhteismäärän arviointia ja muuttavien hanhiparvien tulkintaa. Joutsenilla vastaavaa lentoliikennettä esiintyy myös syksyin.

Hanhien ja joutsenten lisäksi tässä katsauksessa tarkastelluista lajeista etenkin kapustarinnan yksilömäärät ovat Eurajokivarren pelloilla huomattavan suuria. Keväällä alueelta on laskettu säännöllisesti jopa yli 1000 yksilön suuruisia kapustarintaparvia. Kapustarintoja ruokailee säännöllisesti useillakin aluekokonaisuuteen sisällytetyillä peltoalueilla, mutta 2000-luvun aikana suurimpia yksilömäärät ovat olleet Kiukaisten Köyläpolven ja Laukolan pelloilla sekä Panelian Kohnan alueella.

Taulukko 30. Selvityksessä tarkasteltujen lintulajien suurimmat keräntymät Eurajokivarren keräntymäalueilla vuosina 2000–2011

	Laulujoutsen	Metsähanhi	Merihani	Kapustarinta		Suokukko
	Kevät	Kevät	Syysy	Kevät	Syysy	Syysy
Eurajokivarren pellot (27.)						
Kyydämäki, Panelia	325	570				
Virkmäki, Panelia	265	811	200			
Kahala	230	140			130	
Kohna, Panelia kk.	360	682		1700		
Köyläpolvi, Kiukainen		230		1400		
Pysäkin kulma					70	
Soupas					50	200
Laukola, Kiukainen				2000		
Kaanaänmaa				807		
Laihia, Kiukainen				310		
Euran iitti				201		
Kuurnamäki						250
Vaani				500		

Pyhäjärvi (28.)

Säkylän Pyhäjärvi sijoittuu Satakunnan maakunnan lounaisosiin Säkylän, Euran ja Pöytyän kuntien alueelle. Kooltaan Pyhäjärvi on Lounais-Suomen suurin yhtenäinen järvi-alue, jota luonnehtivat erityisesti järven itä- ja pohjoisosissa mataluus sekä rehevä rantakasvillisuus. Järven etelä- ja länsiosasta löytyy myös syvempää ja karumpaa järviuontoa.

Pyhäjärven vesialue ohjaa osaltaan Satakunnan sisämaan puolella kulkevaa lintumuuttoa. Muuttavien lintujen lisäksi Pyhäjärvellä sekä sen rehevillä ranta-alueilla levähtää säännöllisesti eri vesilintulajeja sekä mm. nauru- ja harmaalokkeja. Suurimpia vesi- ja rantalintujen määrät ovat järven pohjoispään rehevillä järvenlahdilla, Mannilanlahdella sekä Säkylän kirkonkylän edustalla Vähäkylänlahdella. Pyhäjärven alueella lepäilevät muuttolinnut käyvät usein ruokailemassa järven itäpuolisilla rantapelloilla (alue 30). Esimerkiksi Säkylän pelloilla ruokailevat joutsen- ja kanadanhanhiparvet hakeutuvat usein yöpymään Pyhäjärven alueelle, minkä vuoksi näiden lajien yksilömäärät voivat erityisesti Kauttuan- ja Luvalahdella sekä Säkylän Vähäkylänlahdella nousta satoihin yksilöihin. Järven itäpuolen peltojen lisäksi järven pohjoisosissa levähtävät linnut (erityisesti kanadanhanhet) käyvät ruokailemassa Euran keskustan pohjoispuolella Sorkkisten-Kuurnamäen pelloilla.

Vesi- ja rantalinnuston ohella merikotka lukeutuu nykyisin Pyhäjärven alueelle tyypillisiin lintulajeihin. Runsaimmin merikotkia havaitaan talvisaikaan, jolloin kotkat hyödyntävät kalastajien jääille jättämiä saaliskaloja. Nykyisin Pyhäjärven alueella havaitaan säännöllisesti 10–25 yksilön suuruisia merikotkakeräntymiä. Havainnot painottuvat järven etelä- ja keskiosiin Mannilan Sieravuoren ja Säkylän kirkonkylän edustan vesialueille. Todennäköisesti osa Pyhäjärvellä havaittavista merikotkista käy talvisaikaan saalistamassa myös läheisellä Hallavaaran jätekeskusalueella (alue 33).

Tässä katsauksessa Pyhäjärven keräntymäalueeseen on sisällytetty Pyhäjärven pohjoisosiin sijoittuvat Kauttuan- ja Luvalahden alueet, Sarvonlahden ja Säkylän kunnantalon edustan vesialueet järven itärannalla sekä Mannila-Sieravuoren vesialueet järven länsirannalla. Lisäksi kohteeseen on sisällytetty Mestilän viljelysalue Pyhäjärven länsipuolella Eurassa. Näistä Kaut-

tuan- ja Luvalahden sekä Sarvonlahden alueet on sisällytetty Köyliönjärven-Pyhäjärven kansainvälisesti arvokkaaseen lintualueeseen (IBA, FI087). Pyhjäjärvestä on laadittu erillinen pesimä- ja muuttolinnustaselvitys vuonna 2010 (Yrjölä ym. 2011a).

Taulukko 31. Selvityksessä tarkasteltujen lintulajien suurimmat keräntymät Pyhjäjärven alueella vuosina 2000–2011

	Laulujoutsen	Kanadanhanhi	Naurulokki		Harmaalokki		Merikotka	
	Syksy	Syksy	Kevät	Syksy	Kevät	Syksy	Kevät	Syksy
Pyhjäjärvi (28.)								
Kauttuanlahti, Eura, IBA		282						
Luvalahti, Eura, IBA		143	3500		2000	2000		
Mannila-Sieravuori, Eura						1615	15	25
Mestilä, Eura				540				
Kunnantalon ranta, Säskylä	107	200						
Sarvonlahti, Säskylä, IBA	120	199						
Pyhjäjärvi, Säskylä							25	15

Koskeljärven ympäristö (29.)

Koskeljärven ympäristön aluekokonaisuus sijoittuu Säskylän Pyhjäjärven länsipuolelle ja pitää sisällään kolmen rehevän järven (Koskeljärvi, Vaaljärvi ja Pitkäjärvi) muodostaman kokonaisuuden, niiden läheisyyteen sijoittuvan Komoisten peltoalueen sekä Laitilan rajalla sijaitsevan, ja jo pitkälle umpeenkasvaneen, Liesjärven vesi- ja kosteikkoalueen. Koskeljärvi-Vaaljärvi-Pitkäjärven alue on arvioitu valtakunnan parhaimpien lintuvesien joukkoon (Matiainen & Luoma 2003). Pesimälinnuston lisäksi alueella levähtää säännöllisesti suuria määriä vesilintuja, erityisesti sorsalintuja sekä joutsenia, joista viimeksi mainitun yksilömäärät nousevat eri osa-alueilla säännöllisesti 100–200 yksilöön. Vesi- ja rantalintujen lisäksi mm. merikotkia havaitaan ympäri vuoden saalistelemassa Koskeljärvi-Vaaljärven ympäristössä. Yleensä merikotkia liikkuu alueella yksittäin, mutta parhaimmillaan alueella on havaittu samanaikaisesti jopa 15–17 yksilön suuruisia hajaparvia.

Koskeljärvi-Vaaljärvi- Pitkäjärvi on määritelty kokonaisuudessaan Suomen kansainvälisesti merkittävien lintualueiden joukkoon (IBA, FI084). Koskeljärveä on kunnostettu vuonna 1991 vedenpintaa nostamalla tavoitteena vähentää alueen umpeenkasvua sekä lisätä linnuston kannalta tärkeiden avovesialueiden määrää.

Taulukko 32. Selvityksessä tarkasteltujen lajien suurimmat keräntymät Koskeljärven alueella vuosina 2000–2011

	Laulujoutsen	Kurki	Kapustarinta	Merikotka
	Kevät	Kevät	Kevät	Syksy
Koskeljärven ympäristö (29.)				
Koskeljärvi-Vaaljärvi, IBA	130			17
Pitkäjärvi, Honkilahti, IBA	108			
Liesjärvi	173			
Komoinen		115	550	

Köyliönjärven ja Säkylän levähdysalueet (30.)

Köyliönjärven ja Säkylän levähdysalueiden aluekokonaisuus muodostuu Köyliönjärven kansainvälisesti merkittävästä lintualueesta (IBA, FI087) sekä Köyliönjärven länsi- ja eteläpuolelle sijoittuvista peltoalueista. Köyliönjärven rehevät ranta-alueet keräävät sekä kevät- että syysmuuttoaikaan alueen kautta muuttavaa linnustoa, erityisesti sorsalintuja, joiden määrät voivat järven rehevillä ranta-alueilla nousta useisiin satoihin yksilöihin. Sorsa- ja lokkilintujen lisäksi mm. harmaahaikaroita lasketaan Köyliönjärven rantakosteikoilta vuosittain enimmillään 15–45 yksilön päiväkohtaisia määriä. Köyliönjärven alueesta on laadittu vuonna 2011 linnustoselvitys (Yrjölä ym. 2011b), jonka yhteydessä myös alueella levähtävää linnustoa on seurattu säännöllisesti.

Hanhien ja joutsenten merkittävimmät levähdysalueet sijoittuvat Köyliönjärven ympäristössä pääosin järveä reunustaville peltoalueille, joilla on 2000-luvun aikana havaittu useana vuonna 100–200 yksilön suuruisia laulujoutsen- sekä 100–400 yksilön suuruisia metsähanhikeräntymiä. Metsähanhien esiintyminen painottuu alueella muun Satakunnan tapaan selkeästi keväeseen, kun taas laulujoutsenia kerääntyy varsinkin Säkylän puoleisille peltoalueille säännöllisesti myös syysaikaan. Lisäksi Köyliönjärven ja Pyhäjärven väliset peltoalueet muodostavat syksyllä yhden Satakunnan merkittävimmistä kanadanhanhen levähdysalueista, jolla yksilömäärät nousevat säännöllisesti 200–300 yksilöön. Syksyisin sekä alueella ruokailevat joutsenet että kanadanhanhet liikkuvat säännöllisesti alueen peltojen ja Säkylän Pyhäjärven (alue 28) välillä lintujen hakeutuessa yöpymään etupäässä järven länsiosiin.

Vesilintujen ohella myös monien muiden lintulajien, mm. lokkien ja kahlaajien, yksilömäärät nousevat Köyliönjärven ympäröivillä peltoalueilla säännöllisesti huomattavan suuriksi, mikä nostaa alueen merkitystä Satakunnan alueen muuttolinnuston kannalta.

Taulukko 33. Selvityksessä tarkasteltujen lintulajien suurimmat keräntymät Köyliönjärven ja Säkylän levähdysalueilla vuosina 2000–2011

		Laulujoutsen		Metsähänhi		Merihänhi	Kanadanhanhi	Harmaahaikara	Kurki	Kapustarinta		Suokukko		Naurulokki		Harmaalokki
Köyliönjärven ja Säkylän alueet (30.)		Kevät	Syky	Kevät	Syky	Kevät	Syky	Syky	Kevät	Kevät	Syky	Kevät	Syky	Kevät	Syky	Syky
Köyliönjärvi, IBA	Köyliö				191			45								
Pajula	Köyliö			340								320				
Äijäsuo	Köyliö	106	126				205				145				1240	
Vinnari	Köyliö	122		124						2000					1040	
Räpi	Köyliö						120								2000	
Yttilän Otta, IBA	Köyliö						148									
Kankaanpää	Köyliö						200									
Kepola	Köyliö	110		189						800		250	200	1300		1000
Uitamo, IBA	Köyliö	110														
Huhdinkylä	Köyliö			250					115	910		700				
Polso	Köyliö								135						1000	
Pappilanranta	Köyliö											150				
Kirkkosaari, IBA	Köyliö											180				
Omahaara	Säkylä	150	146	105			150			1220	240					
Iso-Säkylä	Säkylä		119				200			600	80					
Vähä-Säkylä	Säkylä		150				145									
Vihelä	Säkylä		170	370												
Katavisto	Säkylä			111			177			400	110				800	
Korttoonmäki	Säkylä	174		340		100	214				55		450			

Voitoinen (31.)

Voitoisten peltoalueella lähellä Köyliön ja Kokemäen rajaa on viime vuosien aikana havaittu säännöllisesti 100–200 linnun suuruisia joutsen- ja hanhikeräntymiä. Hanhien ja joutsenten lisäksi alueella levähtää joinakin vuosina muutakin lintulajistoa, kuten noin 600 yksilön suuruinen kapustarintaparvi keväällä 2010.

Taulukko 34. Selvityksessä tarkasteltujen lajien suurimmat keräntymät Voitoisten alueella vuosina 2000–2011

	Laulujoutsen	Metsähanhi	Kapustarinta
Voitoinen (12.)	Kevät	Kevät	Kevät
Voitoinen	160	149	620

Kakkuri (32.)

Köyliönjärven itäpuolelle sijoittuva Kakkurin aluekokonaisuus pitää sisällään Kakkurinsuon turvetuotantoalueen reunaan rajautuvan peltoalueen, Matkussuon turvetuotantoalueen sekä Vuorenmaan ympäristöön sijoittuvat maatalousalueet. Erityisesti Matkussuon ja Vuorenmaan alueet lukeutuvat osin Puurijärvi-Isosuon alueella yöpyvien kurkien ruokailualueisiin ja alueella on useina vuosina havaittu säännöllisesti 100–300 yksilön suuruisia kurkiparvia. Kurkien lisäksi alueella levähtää tässä katsauksessa tarkastelluista lajeista myös mm. metsähanhia, joiden yksilömäärät vaihtelevat eri osa-alueilla 2000-luvun havaintoaineistossa 50–200 yksilöön.

Taulukko 35. Selvityksessä tarkasteltujen lajien suurimmat keräntymät Kakkurin alueella vuosina 2000–2011

	Metsähanhi	Kurki
Kakkuri (32.)	Kevät	Syky
Kakkurinsuo	210	
Matkussuon turvetuotantoalue	147	300
Vuorenmaan pellot	140	

Hallavaaran kaatopaikka (33.)

Pyhäjärven koillispuolella sijaitseva Köyliön Hallavaaran jäteasema ja sen loppusijoitusalueet keräävät Hangassuon jäteaseman tapaan jätteiden joukosta ravintoa etsiviä lokki- ja varislintuja. Mm. harmaalokkien yksilömäärät ovat nousseet Hallavaaran kaatopaikka-alueella 2000-luvulla parhaimmillaan 3500 yksilöön ja naurulokkien 1500 yksilöön. Santakankaan tapaan suuret lokki- ja varislintuparvet vetävät alueelle myös saalista kärkkyviä petolintuja. Merikotkia on jätekeskusalueella havaittu enimmillään 19 yksilöä kerrallaan.

Hallavaaran kaatopaikka-alueella ruokailevat lokit yöpyvät ainakin osin läheisellä Pyhäjärvellä (Yrjölä 2011a), minkä lisäksi lokkeja liikkuu runsaasti myös Hallavaaran ja Pohjanlahden rannikon välillä lintujen hakeutuessa yöpymään rannikon matalille merenlahdille (liite 2).

Taulukko 36. Selvityksessä tarkasteltujen lintulajien suurimmat keräntymät Hallavaaran kaatopaikalla vuosina 2000–2011

	Naurulokki	Harmaalokki		Merikotka	
Hallavaara (14.)	Kevät	Kevät	Syky	Kevät	Syky
Hallavaaran kaatopaikka	1500	3500	1900	10	19

Puurijärvi-Isosuon levähdysalueet (34.)

Puurijärvi-Isosuon levähdysalueet -aluekokonaisuus pitää tässä katsauksessa sisällään Huittisten ja Kokemäen alueille sijoittuvan Puurijärvi-Isosuon kansallispuistoalueen sekä useita sen ympäristöön sijoittuvia peltoalueita, joita erityisesti kansallispuistoalueella yöpyvät muuttolinnut (erityisesti kurki) hyödyntävät ruokailualueinaan. Loimijoen ja Kokemäenjoen yhtymäkohdassa sijaitsevat Puurijärvi-Isosuon kosteikot muodostavat nykyisin yhden tärkeimmistä muuttolintujen keräntymäalueista Satakunnassa. Suurin alueen merkitys on metsähanhen, kurjen sekä sorsalintujen kohdalla, joiden yksilömäärät nousevat Puurijärvi-Isosuon alueella säännöllisesti useisiin tuhansiin yksilöihin. (Metsähallitus 2009).

Syksyisin Puurijärvi-Isosuon alue muodostaa Etelä-Suomen tärkeimmän kurkien levähdys- ja yöpymäalueen, joka kerää yhteen muutolle valmistautuvia lintuja Satakunnasta ja myös sen ulkopuoleltakin. Puurijärvi-Isosuolla yöpyvien kurkien määrät ovat olleet lähivuosina tasaisessa kasvussa ja viime vuosina alueen lintutorneista on laskettu enimmillään jopa 3000–3500 yöpymään saapuvaa kurkea. Auringonnousun aikaan kurjet hajautuvat jälleen ruokailemaan kansallispuistoaluetta ympäröiville peltoalueille, mikä näkyy osaltaan näiden kurkimäärissä. On kuitenkin syytä huomata, etteivät Puurijärvi-Isosuon kurkien käyttämät ruokailualueet rajaudu ainoastaan tähän aluekokonaisuuteen rajatuille kohteille, vaan linnut käyvät säännöllisesti ruokailemassa myös kauempana kansallispuistosta ainakin Köyliönjärven ympäristön (alue 30), Köyliön Kakkurin (32), Vampula-Jokisivun (35) sekä Orjapaaden ja Kuurolan peltoalueilla (39). Puurijärvi-Isosuon alueella yöpyvien kurkien tiedossa olevia ruokailupeltoja ja näiden sijoittumista suhteessa kansallispuistoalueeseen on hahmoteltu karttaan liitteessä 3. Kurkien käyttämät ruokailupellot voivat kuitenkin vaihdella vuosien välillä, minkä vuoksi myös peltokohtaisissa yksilömäärissä on huomattavaa vaihtelua. Osa Puurijärvi-Isosuon alueella yöpyvistä kurjista hakeutuu todennäköisesti ruokailemaan myös Satakunnan alueen ulkopuolelle, mm. Äetsän ja Sastamalan puolelle. Mahdollisia havaintoja Pirkanmaan puolelta ei ollut tätä katsausta varten käytettävissä, eikä niitä ole otettu huomioon katsausta laadittaessa.

Kurkien käyttämien ruokailualueiden lisäksi kansallispuistoalueen ympäristöön sijoittuvilla peltoalueilla havaitaan monipuolisesti myös muuta linnustoa ja tässä katsauksessa tarkastelluista lajeista metsähanhimäärät voivat kansallispuiston ulkopuolisilla peltoalueilla (mm. Pyhälyksessä) nousta parhaimmillaan lähes tuhanteen yksilöön. Puurijärvi-Isosuon ympäristössä lepäilevät joutsenet ja hanhet liikkuvat säännöllisesti eri peltokohteiden välillä. Säännöllisintä lentoliikenne on erityisesti Kokemäen Lievikosken, Rutunan ja Ahvenuksen peltujen, Puurijärven ja Huittisten Rajalanjärven, sekä Karhiniemen ja Lauhan alueiden välillä. Pienimuotoisempaa liikehdintää esiintyy myös muualla Puurijärvi-Isosuon alueen ympäristössä, minkä vuoksi kaikkia mahdollisia lentoreittejä ei ole mahdollista tässä yhteydessä erikseen määritellä.

Taulukko 37. Selvityksessä tarkasteltujen lintulajien suurimmat kerääntymät Puurijärvi-Isosuon levähdysalueella vuosina 2000–2011

		Laulujoutsen		Metsähänhi		Harmaahaikara	Kurki		Kapustarinta	Suokukko		Naurulokki	Ruskosuohaukka	Sääksi
Puurijärvi-Isosuon levähdysalueet (34.)		Kevät	Syky	Kevät	Syky	Syky	Kevät	Syky	Kevät	Kevät	Syky	Kevät	Syky	Syky
Raijalanjärvi, IBA	Huittinen	620	650	2005			302		400	110				
Vesiniitty	Huittinen	172					118	1350						
Lauha	Huittinen						150							
Ala-Kauvatsa	Huittinen													
Muti-lahti	Huittinen	250	250											10
Karhiniemi	Huittinen		151	427	102									
Lauhankylä	Huittinen		323	504							300			
Pyhäillys	Huittinen						200	570				1600		
Tryckärinmaa	Huittinen							773						
Alhonkulma-Töykkäpelto	Huittinen			420				1500						
Sampu	Huittinen										2500			
Isosuo, IBA	Huittinen				123			2030						
Suontaustanmaa	Huittinen							150						
Naarassaari	Huittinen							1100						
Riitaniitty-Mäminmaa	Huittinen			120				510						
Ronkankulma	Huittinen							530						
Nanhia	Huittinen							360						
Hiukkämäki-Raijala	Huittinen							470	210					
Ronkansuo, IBA	Huittinen							300						
Manninmäki	Huittinen							400						
Puurijärvi, IBA	Kokemäki		750	1850	130	63		3539			300	1500	10	
Kauvatsankylä	Kokemäki	222		365				447						
Ahvenus	Kokemäki			900	100			450						
Rutuna	Kokemäki			233										
Lievikoski	Kokemäki		216					372						

Vampula-Jokisivu (35.)

Vampula-Jokisivun aluekokonaisuus pitää sisällään entisen Vampulan kunnan (nykyisin osa Huittisten kaupunkia) alueelle sijoittuvat peltoalueet. Vampulan suurimmat muuttolintujen kerääntymäalueet sijoittuvat Vampulan kirkonkylän läpi virtaavan Loimijoen reunuspelloille, joille kerääntyy vuosittain pienehköjä, enimmillään 100–200 yksilön suuruisia metsähänhi-parvia. Puurijärvi-Isosuon alueella yöpyvien kurkien ruokailulennot ulottuvat lisäksi Vampulan alueille asti ja pelloilla havaitaan lähes joka syksy useamman sadan yksilön suuruisia kurkiparvia. Yksittäisistä kohteista suurimpia kurkikerääntymät ovat 2000-luvun aikana olleet Pikku-Vampulan ja Rutavan peltoalueilla, joilla on havaittu enimmillään 220 (vuosi 2010) ja 450 yksilön (v. 2007) suuruisia kurkikeskittymiä.

Taulukko 38. Selvityksessä tarkasteltujen lintulajien suurimmat kerääntymät Vampula-Jokisivun alueella vuosina 2000–2011

	Metsähanhi		Kurki		Kapustarinta	Suokukko
	Kevät	Syky	Kevät	Syky	Kevät	Syky
Vampula-Jokisivu (35.)						
Huhtaa Vuohensuo, Vampula			133			
Pikku-Vampula, Vampula	155		220			
Salmenoja, Vampula		250		165		
Kärvelä, Vampula		100				
Murto, Vampula			227			
Punola, Vampula						510
Jokisivu				131		
Rutava, Vampula				450	350	
Kukonharja, Vampula					850	
Siiikkala, Vampula					650	

Luvia (36.)

Luvian kerääntymäalueisiin sisältyy Luvian kirkonkylän eteläpuolisen peltoalueen, joka alkaa luoteessa Hanninkylästä ja päättyy kaakossa Korvenkylään. Tämän lisäksi aluekokonaisuuteen on sisällytetty Sitlahdensuon ja Suntin pellot Luvian kirkonkylän koillispuolella ja Lankoorin niemessä, sekä Sassilansalmen ja Verkkorannan vesialueet Lankoorin niemen tyvellä.

Luvian pelloilla havaitaan Porin eteläosiin sijoittuvien peltoalueiden tapaan säännöllisesti hyvinkin suuria joutsen- ja metsähanhiparvia sekä myös muuta maatalousympäristöihin ruokailemaan pysähtyvää lintulajistoa. Suurimpia lintumäärät ovat 2000-luvun aikana olleet erityisesti Luvianlahden ja Korvenkylän pelloilla, joilla metsähanhien yksilömäärät ovat vaihdelleet viime vuosina 600–1400, merihanhen 325–875 ja laulujoutsenen 400–630 yksilöön. Muilla Luvian osa-alueilla lintumäärät ovat olleet 2000-luvun aikana yleensä pienempiä vaihdellen vajaasta sadasta enimmillään noin 300 yksilöön lajista ja alueesta riippuen. Luvian peltoalueilla ruokailevat hanhet ja joutsenet voivat joinakin vuosina liikkua aktiivisesti eri peltöjen välillä, minkä lisäksi osa linnuista käy todennäköisesti ruokailemassa Eurajoen tai Porin eteläpuolella sijaitsevilla hanhipelloilla.

Laulujoutsenten ohella Luvian aluekokonaisuuteen sisällytetyt Sassilansalmen ja Verkkorannan matalat merenlahdet keräävät syksyisin ruokailevia kyhmyjoutsenia, joiden yksilömäärä on vaihdellut useina vuosina 100–200 yksilöön.

Taulukko 39. Selvityksessä tarkasteltujen lintulajien suurimmat keräntymät Luvian alueella vuosina 2000–2011

	Kyhmyjoutsen	Laulujoutsen		Metsähanhi	Merihanhi		Kapustarinta	Naurulokki	Tuulihukka
	Syksy	Kevät	Syksy	Kevät	Kevät	Syksy	Kevät	Kevät	Kevät
Luvia (36.)									
Sassilansalmi	148								
Verkkoranta	162								
Sitlahdensuo		156							
Sunti		168							
Luvia nlahti			316			300			14
Luvia nlahti-Korvenkylä		625		1422	876				
Luvia nlahti-Peränkylä								3900	
Niemenkylä						100			
Hanninkylä						145			
Luodonkylä							50		

Luvian saaristo (37.)

Luvian saaristo lukeutuu sekä pesimä- että muuttolinnustonsa kannalta Selkämeren arvokkaimpiin aluekokonaisuuksiin. Kaikkiaan Luvian saaristossa pesii nykyisin yli 90 lintulajia, joihin kuuluu sekä saaristo- että manneralueelle tyypillisiä lajeja. Pesimälinnuston lisäksi Luvian matala saaristoalue ja Säppi lähivesineen ovat merkittävä levähdysalue sekä Pohjanlahden rannikon kautta muuttaville että rannikkoalueella sulkiville vesilinnuille. Erityisesti sulkivien tai sulkasatomuutolle valmistautuvien haahkojen ja telkkien määrät voivat saaristoalueella nousta useisiin tuhansiin yksilöihin. Sorsalintujen lisäksi myös merihanhia sulkii säännöllisesti Luvian saaristoalueella ja niitä on havaittu Säpin ympäristössä parhaimmillaan yli 100 yksilön suuruisia keräntymiä.

Luvian saaristoalueelta tähän katsaukseen rajatut kohteet sijoittuvat Luvian ja Rauman saaristot sisältävälle IBA-alueelle (FI085), ja ne kuuluvat myös vuonna 2011 perustettuun Selkämeren kansallispuistoon.

Taulukko 40. Selvityksessä tarkasteltujen lintulajien suurimmat keräntymät Luvian saariston alueella vuosina 2000–2011

	Merihanhi	Merimetso		Harmaahaikara	Merikotka	Nuolihaukka
	Syksy	Kevät	Syksy	Syksy	Syksy	Syksy
Luvian saaristo (37.)						
Kuornoori, IBA			2500		15	
Säppi-Marjakari, IBA		3000	3100			
Säppi, IBA	100					11
Puu-Maskali, IBA				45		

Nakkila (38.)

Nakkilan kunnassa on seitsemän erillistä kerääntymäaluetta, jotka liitettiin tämän aluekokonaisuuden alle. Rajatuista kohteista linnustollisesti merkittävin on aikanaan maatalouskäyttöön kuivattu Leistilänjärven alue, joka muodostaa nykyisin yhden Satakunnan suurimmista lintujen peltokerääntymistä. Yksilömäärillä mitattuna Leistilänjärven huomionarvoisin laji on erityisesti metsähanhi, jonka määrät ovat viime vuosina nousseet säännöllisesti 1000–3000 yksilöön. Metsähanhien lisäksi Leistilänjärven alueella levähtää myös mm. joutsenia, kurkia sekä kahlaaja- ja loki- ja lokkilintuja, joiden kaikkien yksilömäärät nousevat säännöllisesti satoihin tai jopa tuhansiin yksilöihin lajista riippuen. Peltoalueilla levähtävät lintumassat houkuttelevat lisäksi runsaasti erilaisia päiväpetolintuja. Esimerkiksi sinisuohaukkoja on Leistilänjärven läheisyydessä havaittu kevätkuultokauden aikana parhaillaan 5–9 yksilöä. Syksyllä vastaava luku on ollut parhaimmillaan jopa lähes kaksinkertainen.

Muilla Nakkilan ympäristöön sijoittuvilla kohteilla lepäilevä lintulajisto on pääosin samankaltainen Leistilänjärven kanssa, mutta yksilömäärät jäävät kuitenkin yleensä sitä pienemmiksi.

Taulukko 41. Selvityksessä tarkasteltujen lintulajien suurimmat kerääntymät Nakkilan alueella vuosina 2000–2011.

	Laulujoutsen		Metsähanhi	Kurki		Kapustarinta		Suokukko	Naurulokki	Merikotka	Sinisuohaukka	
	Kevät	Syky	Kevät	Kevät	Syky	Kevät	Syky	Syky	Kevät	Syky	Kevät	Syky
Nakkila (38.)												
Ristimäki			397									
Viiikkala			100									
Leistilä						470						
Tattara	185											
Leistilänjärvi	420	114	2135	113	103	610	51	900	2500	15	9	20
Ruhade						450						
Kivialho						1200						

Kokemäki keskusta (39.)

Kokemäen keskustan länsipuolelle Kokemäenjoen varteen sijoittuvat peltoalueet keräävät etenkin keväisin huomattavia määriä levähtäviä metsähanhia ja joutsenia sekä vaihtelevasti myös petolintuja, kahlaajalintuja ja lokkeja. Suurimpia metsähanhien määrät ovat olleet 2000-luvun aikana Karekselan alueella, missä on havaittu enimmillään 650 metsähanhen kerääntymä (kevät 2007). Keväisten hanhi- ja joutsenkerääntymien lisäksi erityisesti Kuurolan ja Orjapaaden ympäristöön sijoittuvilla pelloilla havaitaan säännöllisesti useamman sadan lintun suuruisia kurkiparvia. Alueella ruokailevat kurjet hakeutuvat iltaisin yöpymään lähinnä Puurijärvi-Isosuo-alueelle. Toisinaan osa kurjista jää kuitenkin yöpymään lähempänä sijaitsevalle Harjunsuo luonnonsuojelualueelle.

Taulukko 42. Selvityksessä tarkasteltujen lintulajien suurimmat keräntymät Kokemäen keskustan alueella vuosina 2000–2011

	Laulujoutsen	Metsähanhi	Kurki	Kapustarinta
Kokemäki, keskusta (39.)	Kevät	Kevät	Syky	Kevät
Kuurola	133		300	
Kareksela		650		
Tuomaala		188		
Orjapaasi			370	
Peipohja				300

Juti (40.)

Harjavallan keskustaajaman länsipuolisilla Jutin peltoalueilla on joinakin vuosina havaittu yli sadan yksilön suuruisia metsähanhikeräntymiä. Suurimmat keräntymät on havaittu 2000-luvun aikana keväällä 2011, kun pelloilla ruokaili enimmillään 290 metsähanhea.

Taulukko 43. Selvityksessä tarkasteltujen lintulajien suurimmat keräntymät Jutin pelloilla vuosina 2000–2011

	Metsähanhi	Kapustarinta
Juti (40.)	Kevät	Syky
Jutin pellot	290	50

Pitkäjärvi (41.)

Pitkäjärven keräntymäaluekokonaisuus sijoittuu Harjavallan itäosiin ja pieneltä osalta Kokemäelle. Alue muodostuu Porolanaueken peltoalueesta, sekä sen luoteispuolelle sijoittuvista ja vedenlaskujen vuoksi mataloituneista Pitkä- ja Juupajärvestä. Runsaslukuisimmin Porolanaueken sekä Pitkä- ja Juupajärven alueella havaitaan katsauksessa tarkastelluista lajeista metsähanhia, joita on Porolanauekella havaittu enimmillään 298 (kevät 2010), Pitkäjärvellä 155 (kevät 2007) ja Juupajärvellä 220 yksilöä (kevät 2007). Metsähanhien lisäksi Pitkäjärven keräntymäalueilla havaitaan säännöllisesti myös mm. laulujoutsenia, joiden yksilömäärät ovat 2000-luvun aikana jääneet pääosin alle tässä katsauksessa käytetyn 100 yksilön rajan.

Hanhien ja joutsenten lisäksi Pitkäjärvelle luonteenomainen laji on nuolihaukka, joita keräntyy alueelle erityisesti loppukesästä ja alkusyksystä saalistamaan sudenkorentoja. Enimmillään Pitkäjärveltä on laskettu loppukesällä 2007 kaikkiaan 21 saalistettavaa nuolihaukkaa, mikä on suurin Satakunnassa havaittu nuolihaukkakeräntymä 2000-luvulla. Vaikka osa alueella saalistavista nuolihaukoista on järven lähiympäristön pesivää kantaa, niin alueella havaitut yksilömäärät viittaavat siihen, että nuolihaukkoja saapuu Pitkäjärvelle kauempaakin.

Taulukko 44. Selvityksessä tarkasteltujen lintulajien suurimmat kerääntymät Pitkäjärven alueella vuosina 2000–2011

	Metsähanhi	Nuolihaukka
Pitkäjärvi (41.)	Kevät	Syksy
Porolaukka	298	
Pitkäjärvi	155	21
Juupajärvi	220	

Jämijärvi (42.)

Jämijärven Teevalansalmesta laskettiin keväällä 2006 224 yksilön suuruinen laulujoutsenkeräntymä ja samalta syksyltä 287 yksilön suuruinen keräntymä noin kilometrin päästä Ohriisaaren ympäristöstä. Jämijärveltä on havaintoarkistoon tallennettu vain hyvin vähän aineistoa, joten keräntymien säännöllisyydestä ei näillä alueilla ole tarkempaa tietoa.

Taulukko 45. Selvityksessä tarkasteltujen lintulajien suurimmat keräntymät Jämijärven alueella vuosina 2000–2011

	Laulujoutsen	
Jämijärvi (42.)	Kevät	Syksy
Teevalansalmi	224	
Ohriisaari		287

Sydänmaa (43.)

Sydänmaan viljelyalueelta Jämijärven pohjoisosista laskettiin syksyllä 2008 enimmillään 234 laulujoutsenen suuruinen keräntymä. Jämijärven (kohde 42) tapaan myöskään Sydänmaan alueelta ei havaintoarkistossa ole juuri muuta aineistoa, jonka pohjalta alueen linnustollista arvoa olisi mahdollista yksityiskohtaisemmin arvioida.

Taulukko 46. Selvityksessä tarkasteltujen lintulajien suurimmat keräntymät Sydänmaan alueella vuosina 2000–2011

	Laulujoutsen
Sydänmaa (43.)	Syksy
Sydänmaa	234

Levanpelto (44.)

Ulvilan Kullaan Kirkonkylän itäpuolisella, Joutsijoen halkomalla viljelysaukealla levähtää ajoittain metsähanhia. Suurin keräntymä on alueelta laskettu syksyllä 2006, jolloin pellolla ruo-

kaili 140 yksilön metsähanhiparvi. Muuten alueelta ei kuitenkaan ole olemassa havaintoja merkittävistä kerääntymistä, minkä vuoksi alue ei ilmeisesti kuulu metsähanhen säännöllisiin kerääntymäalueisiin.

Taulukko 47. Selvityksessä tarkasteltujen lajien suurimmat kerääntymät Levanpellon alueella vuosina 2000–2011

	Metsähanhi
Levanpelto (44.)	Syky
Levanpelto	140

Kaasmarkku (45.)

Tarkastelujakson 2000–2011 aikana Solan pelloilla Ulvilan Kaasmarkun kaakkoispuolella on havaittu kaikkiaan kahtena keväänä ruokailevia metsähanhia. Suurin kerääntymä on laskettu keväällä 2007, kun alueella ruokaili kaikkiaan 280 yksilön suuruinen metsähanhiparvi. Havaintojen määrän perusteella hanhien ruokailu Solan pelloilla ei kuitenkaan ole säännöllistä. Toisaalta havaintoaineiston niukkuus rajoittaa tässä yhteydessä luotettavien johtopäätösten tekoa.

Taulukko 48. Selvityksessä tarkasteltujen lajien suurimmat kerääntymät Kaasmarkun alueella vuosina 2000–2011

	Metsähanhi	Kapustarinta
Kaasmarkku (45.)	Kevät	Kevät
Kaasmarkku, Sola	280	240

Vanhakylä (46.)

Vanhakylän pelloilla Ulvilan kirkonkylän pohjoispuolella havaittiin keväällä 2009 kaikkiaan 200 ruokailevaa suokukkoa. Alueelta ei kuitenkaan ole olemassa muita havaintoja merkittävistä muuttolintukerääntymistä eikä alue todennäköisesti kuulu ainakaan suurien lajien säännöllisiin kerääntymäalueisiin Satakunnassa.

Taulukko 49. Selvityksessä tarkasteltujen lajien suurimmat kerääntymät Sydänmaan alueella vuosina 2000–2011

	Suokukko
Vanhakylä (46.)	Kevät
Vanhakylän pellot	200

Karhijärvi (47.)

Lavian Karhijärvi on yksi Satakunnan suurjärvistä. Matala ja rantakasvillisuudeltaan hyvin rehevä järvi tarjoaa pesimäpaikkoja useille vesi- ja rantalintulajeille. Pesimälinnuston lisäksi useat muuttolinnut pysähtyvät muuttoaikana lepäilemään ja ruokailemaan Karhijärvelle. Linnustollisesti Karhijärven arvokkaimmat osa-alueet sijoittuvat järven länsiosiin sekä järven pohjoisosien valtakunnalliseen lintuvesien suojeluohjelmaan kuuluvalla Riihonlahdella, joille kerääntyy varsinkin puolisuikeltajia ja muita sorsalintuja. Järvelle sekä sitä reunustaville peltoille kerääntyy säännöllisesti erityisesti keväisin suuria, 100–250 yksilön laulujoutsenparvia. Joutsenten lisäksi Karhijärven rantapelloilla (erityisesti järven pohjoisrannan Nokkamaan alueelta) on joinakin keväinä laskettu suurehkoja, 200–250 yksilön suuruisia metsähanhiparvia.

Ranta-alueita suosivien lajien lisäksi Karhijärven matalat selkävedet vetävät puoleensa muuta vesilinnustoa. Yksittäisistä lajeista runsaslukuisimpana Karhijärvellä havaitaan loppusyksystä, jopa 4000 yksilön suuruisia isokoskeloparvia. Suurimmat isokoskeloparvet on 2000-luvun aikana havaittu Salaplakkarin selällä järven itäosissa, minkä lisäksi havaintoja useiden satojen yksilöiden suuruista koskeloparvista on tehty myös mm. Majanselältä järven länsiosista. Koskeloiden lisäksi Karhijärven selille kerääntyy säännöllisesti myös mm. silkkiiikkuja (suurimmat keskittymät 2000-luvulla 60–150 yksilöä) sekä kanadanhanhia (60–130 yksilöä).

Karhijärven alueen osalta aluerajaukset on tässä selvityksessä tehty lähtökohtaisesti suuri mien kerääntymäalueiden sijainnin perusteella. Lintuja voi Karhijärven ranta-alueilla kuitenkin esiintyä muuallakin, minkä vuoksi rajaukset ovat tässä yhteydessä ohjeellisia.

Taulukko 50. Selvityksessä tarkasteltujen lajien suurimmat kerääntymät Karhijärven alueella vuosina 2000–2011

	Laulujoutsen	Metsähanhi	Kanadanhanhi	Tuulihaukka
Karhijärvi (47.)	Kevät	Kevät	Syky	Syky
Karhijärvi, Riihonlahti	250			
Karhijärvi, Salaplakkari			131	
Nokka maa 1 ja 2		275		24

Lankoski-Nyytäinniemi (48.)

Merikarvian Lankosken luonnonsuojelualueen tuntumassa Merikarvianjoen molemmiin puolin sijaitsevilla Nyytäinniemen ja Lankosken Korvenperän pelloilla on joinakin vuosina havaittu yli sadan yksilön suuruisia merihanhikerääntymiä. Suurimmat parvet on alueella havaittu keväällä 2007, jolloin Korvenperän pelloilla ruokaili enimmillään 112 merihanhea.

Taulukko 51. Selvityksessä tarkasteltujen lajien suurimmat kerääntymät Lankoski-Nyytäinniemen alueella vuosina 2000–2011

	Merihanhi	Suokukko
Lankoski-Nyytäinniemi (48.)	Kevät	Kevät
Lankoski, Korvenperä	112	
Nyytäinniemi		207

Kasala, Niittuneva (49.)

Lankoski-Nyytäinniemen (alue 48) tapaan myös Merikarvian Kasalanjoen varressa sijaitseville Niittunevan pelloille kerääntyy merihanhia joinakin vuosina. Enimmillään alueelta on laskettu sadan yksilön keräntymä keväällä 2007.

Taulukko 52. Selvityksessä tarkasteltujen lajien suurimmat keräntymät Niittunevan alueella vuosina 2000–2011

	Merihanhi
Kasala, Niittuneva (49.)	Kevät
Niittuneva	100

Tikkalahti (50.)

Tikkalahti on rehevä merenlahti Merikarvian kirkonkylän eteläpuolella Alakylän Rantakulmassa. Tikkalahteen voi joinakin vuosina kerääntyä suuriakin vesilintumääriä, erityisesti laulujoutsenia, tosin lintumäärät vaihtelevat alueella voimakkaasti vuosien välillä. Vuosien 2000–2011 suurin joutsenkeräntymä on Tikkalahdesta laskettu keväällä 2008, jolloin alueella ruokaili enimmillään 181 joutsenta. Muina vuosina yhtä suuria yksilömääriä ei alueelta ole ilmoitettu.

Taulukko 53. Selvityksessä tarkasteltujen lajien suurimmat keräntymät Tikkalahden alueella vuosina 2000–2011

	Laulujoutsen
Tikkalahti (50.)	Kevät
Tikkalahti	181

Orskata (51.)

Orskatan salmi sijaitsee Merikarvian kuntataajaman pohjoispuolella Kräsooran saaren ja mantereiden välissä. Salmesta laskettiin loppukesällä 2011 180 ruokailevaa merihanhea. Tarkempaa tietoa keräntymäalueen säännöllisyydestä ei kuitenkaan ole saatavilla.

Taulukko 54. Selvityksessä tarkasteltujen lajien suurimmat keräntymät Orskatan alueella vuosina 2000–2011

	Merihanhi
Orskata (51.)	Kevät
Orskata (51.)	180

Reveli (52.)

Revelin saari on noin 1,5 kilometriä pitkä ja karu ulkosaari Pooskerin saaristoalueen lounaisosissa. Pooskerin saariston matalikkoalueet keräävät erityisesti loppukesästä sulkivia vesilintuja, joista varsinkin telkkien, merihanhi- ja kyhmyjoutsenten määrät voivat nousta joi-
nakin vuosina suuriksi. Esimerkiksi Revelin alueella sulkivissa telkkäparvissa on 2000-luvun aikana laskettu enimmillään 3250 sekä kyhmyjoutsenparvissa vastaavasti 360 yksilöä. Sulkivien vesilintujen lisäksi Merikarvian ja Porin alueella pesivät merimetsot käyvät usein ruokailemassa Pooskerin eteläpuolisella saaristovyöhykkeellä, mistä on loppukesällä laskettu enimmillään 3000 yksilön suuruisia merimetsoparvia.

Reveli kuuluu osaltaan Ouran ja Enskerin saaristojen IBA-alueeseen (FI088), minkä lisäksi saari on rauhoitettu luonnonsuojelualueena.

Taulukko 55. Selvityksessä tarkasteltujen lajien suurimmat keräntymät Revelissä alueella vuosina 2000–2011

	Kyhmyjoutsen	Merimetsa
Reveli (52.)	Syksy	Syksy
Reveli	360	3000

Ourat (53.)

Ourat on hyvin rikkonainen, satojen matalakasvustoisten saarien ja luotojen muodostama saaristoalue Merikarvian keskustan länsipuolella. Monimuotoisen pesimälinnuston lisäksi Ourien saaristoalueelle kerääntyy Pooskerin tapaan (Reveli, kohde 52) kesän aikana runsaasti sulkivia tai sulkasatomuutolle valmistautuvia vesilintuja (mm. kyhmyjoutsenia, haahkoja ja telkkiä), joiden määrät voivat parhaimpina päivinä nousta useisiin tuhansiin yksilöihin. Sorsien ohella Merikarvian alueella pesivät merimetsot käyvät saalistamassa myös Ourien alueella, minkä vuoksi alueella havaitaan säännöllisesti suuriakin merimetsoparvia. Kesäaikaisten havaintojen lisäksi erityisesti pienempiä vesilintulajeja pysähtyy Ourien alueelle ruokailemaan myös muuttoaikoina, mutta havaintoja näistä on talletettu niukemmin.

Taulukko 56. Selvityksessä tarkasteltujen lajien suurimmat keräntymät Ourien alueella vuosina 2000–2011

	Merimetsa
Ourat (53.)	Syksy
Ourat (IBA)	1000

Lavasjärvi (54.)

Lavasjärvi sijoittuu Sammin kylälle Siikaisten kirkonkylän itäpuolelle. Lavasjärven vedenpintaa on laskettu 1950-luvulla, minkä vuoksi järven keskisyvyys on nykyisin ainoastaan 2–3 metriä. Järven ranta-alueet ovat hyvin matalia ja koko vesialuetta on viime vuosikymmenien aikana leimannut voimakas umpeenkasvu. Lavasjärvelle kerääntyy erityisesti keväisin pieniä määriä

lepäileviä vesilintuja (mm. joutsenia sekä sorsalintuja). Alueen pienen koon vuoksi niiden määrät eivät kuitenkaan nouse yleensä poikkeuksellisen suuriksi.

Taulukko 57. Selvityksessä tarkasteltujen lajien suurimmat keräntymät Lavasjärvellä vuosina 2000–2011

	Laulujoutsen
Lavasjärvi (54.)	Kevät
Lavasjärvi (54.)	115

Isojärvi-Joensuunlahti (55.)

Pomarkun kirkonkylän luoteispuolella sijaitseva Joensuunlahti on osa Satakunnan toiseksi suurinta järveä, Isojärveä. Joensuunlahden pohjukkaan kerääntyy erityisesti syysaikaan muuttolla olevia joutsenia, joiden vuosikohtaiset enimmäismäärät ovat 2000-luvun aikana vaihdelleet alueella 30–150 yksilöön. Suurin keräntymä on havaittu syksyllä 2007, jolloin alueella lepäili enimmillään 155 yksilöä.

Taulukko 58. Selvityksessä tarkasteltujen lajien suurimmat keräntymät Isojärvi-Joensuunlahden alueella vuosina 2000–2011

	Laulujoutsen
Isojärvi-Joensuunlahti (55.)	Syky
Joensuunlahti	155

Kynäsjärvi (56.)

Pomarkun ja Kankaanpään rajalla sijaitseva Kynäsjärvi lukeutuu Satakunnan alueelle tyypillisiin, mataliin järviahtaisiin, jonka vedenpintaa laskettiin 1900-luvun alussa viljelymaan lisäämiseksi. Kynäsjärven alueella havaitaan nykyisin säännöllisesti levähtäviä joutsen- ja metsähanhiparvia, joiden yksilömäärät ovat viime vuosien aikana nousseet parhaimmillaan 265 ja 320 yksilöön. Alueella levähtävään muuttolinnustoon kuuluu em. lajien lisäksi säännöllisesti myös eri sorsalintulajeja, joiden yksilömäärät voivat nousta useisiin satoihin.

Taulukko 59. Selvityksessä tarkasteltujen lajien suurimmat keräntymät Kynäsjärven alueella vuosina 2000–2011

	Laulujoutsen		Metsähänhi
Kynäsjärvi (58.)	Kevät	Syky	Kevät
Kynäsjärvi	190	265	320

Susijokilaakso (57.)

Susijokilaakson kerääntymäalueet sijaitsevat Laviantien (kantatie 44) varressa osin Kankaanpään ja osin Lavian puolella. Susijokilaakso sijoittuu kokonaisuudessaan Vihteljärven-Niemenkylän valtakunnallisesti merkittävälle maisema-alueelle, jota luonnehtivat jokivarren alueelle luonteenomainen vesi- ja maatalousalueiden muodostama mosaiikki. Jokiuoman leventyminen on synnyttänyt Susijokilaakson alueelle useita järviä, jotka keväisin tulvivat säännöllisesti jokea reunustaville maatalousalueille. Rehevät maatalous- ja kosteikkoalueet tarjoavat potentiaalisia elinympäristöjä useille eri lintulajeille, minkä vuoksi jokilaakson alueella pesiikin nykyisin hyvin monimuotoinen pesimälinnusto, joka pitää sisällään sekä reheville lintujärville (mm. lapasorsa ja heinätavi) että perinteisille maaseutu- ja kulttuuriympäristöille ominaisia lajeja (mm. peltosirkku ja pikkulepinkäinen).

Susijokilaakson rehevä järviketju sekä jokiuomaa reunustavat rantapellot muodostavat nykyisin yhden Satakunnan alueen tärkeimmistä laulujoutsenen kerääntymäalueista, jolla lepäilevien joutsenten määrät voivat läheisen Kynärjärven (alue 59) tapaan nousta parhaimmillaan lähes tuhanteen yksilöön. Susijokilaakson ja Kynärjärvi-Pitäjänojan alueilla lepäilevät linnut liikkuvat säännöllisesti myös näiden alueiden välillä. Alueiden välistä lentoliikennettä esiintyy joutsenella säännönmukaisesti myös syksyllä, jolloin muuttoon valmistautuvat linnut voivat ruokailla alueella hyvinkin pitkään riippuen sääolosuhteista ja lumen tulosta.

Joutsenten lisäksi jokilaakson rehevät ranta-alueet ja tulvaherkät pellot keräävät säännöllisesti muuta vesi- ja rantalintulajistoa, jota kertyy runsaimmin alueen pohjoisosiin sijoittuvalle Vihteljärvelle.

Taulukko 60. Selvityksessä tarkasteltujen lajien suurimmat kerääntymät Susijokilaakson eri osa-alueilla vuosina 2000–2011

	Laulujoutsen		Metsähanhi
	Kevät	Syky	Kevät
Susijokilaakso (57.)			
Vihteljärvi	306	132	268
Kaukojärvi	101		
Jakkolanselkä-Ruonila	260		
Solilahti	105		
Ruojärvi, Lavia	192	104	

Pansiankulma-Vihussaari (58.)

Pansiankulman ja Vihussaaren peltoalueet sijaitsevat Kankaanpään kaupunkikeskustan itäpuolella. Aluekokonaisuus muodostuu kahdesta erillisestä osa-alueesta, jotka rajautuvat Hämeenkaan harjumuodostuman itä- ja länsipuolelle. Pansiankulma-Vihussaaren peltoalueille kerääntyy ajoittain suuriakin joutsenkeskittymiä, tosin joutsenten määrissä esiintyy alueella melko suurta vuosienvälistä vaihtelua. Suurimmat joutsenkeskittymät on Pansiankulman alueella havaittu keväällä 2008, kun alueella lepäili kaikkiaan 108 joutsenta, ja Vihussaarella syksyllä 2011, jolloin alueelta laskettiin yhteensä 180 yksilöä.

Taulukko 61. Selvityksessä tarkasteltujen lajien suurimmat keräntymät Pansiankulma-Vihussaaren alueella vuosina 2000–2011

	Laulujoutsen	
	Kevät	Syky
Pansiankulma-Vihussaari (58.)		
Pansiankulma	108	
Vihussaari		180

Kyynärjärvi-Pitäjänoja (59.)

Kyynärjärvi-Pitäjänojan keräntymäaluekokonaisuus sijoittuu Kankaanpään keskustan pohjoispuolelle pitäen sisällään kasvillisuudeltaan rehevän Kyynärjärven sekä sen eteläpuoliset Pitäjänojan, Heposalon ja Rajasalon peltoalueet. Kyynärjärvi-Pitäjänojan alueet keräävät monipuolisesti Karvianjoen jokilaakson kautta muuttavaa linnustoa. Yksilömäärillä mitattuna Kyynärjärvi-Pitäjänojan merkitys on suurin erityisesti laulujoutsenelle, jonka yksilömäärät voivat nousta alueella yhteensä jopa tuhanteen yksilöön. Suurimpia joutsenmäärät ovat 2000-luvun aikana olleet erityisesti Kyynärjärvellä, jossa on havaittu joinakin vuosina jopa yli 500 yksilön suuruisia joutsenparvia. Joutsenten ohella Kyynärjärven ympäristön ja Heposalon peltoalueilla tavataan säännöllisesti myös 200–500 yksilön suuruisia metsähänhikeräntymiä. Joutsenten ja metsähänhien ohella Kyynärjärvi-Pitäjänojan alueella levähtää säännöllisesti myös muuta muuttavaa linnustoa, kuten kurkia, sorsalintuja ja kahlaajia.

Taulukko 62. Selvityksessä tarkasteltujen lajien suurimmat keräntymät Kyynärjärvi-Pitäjänojan alueella vuosina 2000–2011

	Laulujoutsen		Metsähänhi	Kurki		Kapustarinta	Suokukko
	Kevät	Syky	Kevät	Kevät	Syky	Kevät	Kevät
Kyynärjärvi-Pitäjänoja (59.)							
Rajasalo-Reuhtonmaa	116				210	450	162
Kyynärjärvi	515	171	476	115		600	205
Pitäjänoja		194					
Heposalo	145	148	523			312	

Karhusaari (60.)

Karhusaaren peltoalueet sijoittuvat Kankaanpään keskustan pohjoispuolelle Hietaharjunkankaan ja Kommokeitaa luonnontilaisen suoalueen väliin. Karhusaaren alueella havaittiin keväällä 2011 suurimmillaan 254 ja 315 yksilön suuruiset laulujoutsen- ja metsähänhikeräntymät. Muina vuosina alueella ei kuitenkaan ole havaittu yhtä suuria lintumääriä.

Taulukko 63. Selvityksessä tarkasteltujen lajien suurimmat keräntymät Karhusaaren alueella vuosina 2000–2011

	Laulujoutsen	Metsähanhi
Karhusaari (60.)	Kevät	Kevät
Karhusaaren pellot	254	315

Kahilakeidas (61.)

Kahilakeitaan suoalue sijoittuu Kankaanpään länsipuolelle lähelle Kankaanpään ja Pomarkun rajaa. Kahilakeidas on sisällytetty osaksi Natura-suojelualueverkostoa luontodirektiivin mukaisena alueena (Sinahmi FI0200023), minkä lisäksi alue kuuluu myös soidensuojeluohjelman mukaisiin alueisiin. Pesimälinnuston lisäksi Kahilakeitaan alueelta on olemassa joitakin havaintoja suolle yöpymään laskeutuvista kurkiparvista (mm. 190 linnun parvi keväällä 2009). Säännöllisiä havaintoja kurkien yöpymisestä alueella ei kuitenkaan ole.

Taulukko 64. Selvityksessä tarkasteltujen lajien suurimmat keräntymät Kahilakeitaan alueella vuosina 2000–2011

	Kurki
Kahilakeidas (61.)	Kevät
Kahilakeidas	190

Honkajoki ja Karvian Saunakylä (62.)

Levähdysalue muodostuu Honkajoen kuntakeskuksen pohjois- ja koillispuolelle sijoittuvista Lammasviidan, Kuttikeitaan, Katkon sekä Saunakylän peltoalueista. Em. peltoalueiden lisäksi aluekokonaisuuteen on otettu mukaan Saunakylän pohjoispuolinen Polvenkeitaan luonnontilainen suoalue. Suurikokoisista lintulajeista Lammasviidan, Kuttikeitaan, Katkon, Saunakylän sekä Polvenkeitaan alueille kerääntyy erityisesti keväisin säännöllisesti 100–200 yksilön joutsen- ja metsäparvia. Lintumäärissä esiintyy eri osa-alueilla kuitenkin melko suurta vuosittaista vaihtelua eikä tämän katsauksen raja-arvot ylittäviä keräntymiä ole Honkajoelta tai Saunakylältä ilmoitettu vuosittain. Havaintoaineistoa on Honkajoen ja Karvian alueelta olemassa melko vähän, minkä vuoksi lintujen esiintyminen alueella saattaa olla myös olemassa olevan havaintoaineiston antamaa kuvaa säännöllisempääkin.

Taulukko 65. Selvityksessä tarkasteltujen lajien suurimmat keräntymät Honkajoen ja Karvian Saunakylän alueilla vuosina 2000–2011

	Laulujoutsen	Metsähanhi		Kapustarinta
	Kevät	Kevät	Syksy	Kevät
Honkajoki ja Karvian Saunakylä (62.)				
Lammasviita	127			
Kutti keidas			163	210
Katko		253		
Polvenkeidas		195		
Saunakylä, Karvia	112			

Suomijärvi (63.)

Karvian keskustaajaman kaakkoispuolella sijaitseva Suomijärvi on kasvillisuudeltaan rehevä ja humuspitoinen järviolallas, joka on viime vuosikymmenien aikana kasvanut melko voimakkaasti umpeen vedenlaskujen johdosta. Muuttolinnuista Suomijärvelle kerääntyy erityisesti keväisin huomattavia määriä lepäileviä vesilintuja, joista varsinkin pienempien sorsalintujen määrät voivat alueella nousta useisiin satoihin yksilöihin. Sorsalintujen lisäksi Suomijärvellä on havaittu 2000-luvun aikana säännöllisesti 100–150 yksilön suuruisia laulujoutsenkeräntymiä.

Suomijärvi kuuluu kokonaisuudessaan valtakunnalliseen lintuvesien suojeluohjelmaan, jonka lisäksi alue on sisällytetty Natura-suojelualueverkostoon lintudirektiivin mukaisena alueena (Suomijärvi FI0200029, SPA). Karvian kunta ja Varsinais-Suomen ELY-keskus ovat toteuttaneet Suomijärven alueella vuosina 2010–2012 laajoja vesistönkunnostustoimia, joiden tavoitteena on ollut erityisesti linnuston kannalta arvokkaiden avovesialueiden lisääminen.

Taulukko 66. Selvityksessä tarkasteltujen lajien suurimmat keräntymät Suomijärven alueella vuosina 2000–2011

	Laulujoutsen
Suomijärvi (63.)	Kevät
Suomijärvi	152

Kirkkojärven alue (64.)

Karvian kylän länsipuolella sijaitsevat Kirkkojärven keräntymäalueet pitävät sisällään Kirkkojärven pohjoisosat sekä Mattilan ja Kärpäsenaukean peltoalueet järven pohjois- ja länsipuolella. Erityisesti kevättulvien aikaan Kirkkojärven alueella ruokailee säännöllisesti suuria määriä mm. metsähanhia, joutsenia ja sorsalintulajeja. Yksityiskohtaisemmin tarkastelluista lajeista esimerkiksi laulujoutsenen enimmäismäärät ovat vaihdelleet Kirkkojärven osa-alueilla 2000-luvun aikana 100–175 yksilöön ja metsähanhen 170–250 yksilöön. Metsähanhen suurimmat keräntymät on havaittu alueella yleensä Kärpäsenaukean pelloilla, kun taas laulujoutsenhavainnot painottuvat erityisesti Kirkkojärven lähiympäristöön.

Kirkkojärven ympäristössä keväisin levähtävät laulujoutsenet ja metsähanhet käyvät muutto-kauden aikaan osin yöpymässä tai ruokailemassa Etelä-Pohjanmaan puolella Kauhannevan-

Pohjankankaan kansallispuistoon kuuluvalla Kauhanevan suoalueella, minkä vuoksi hanhien ja joutsenten lentoliikenne voi näiden alueiden välillä olla keväisin hyvinkin aktiivista.

Taulukko 67. Selvityksessä tarkasteltujen lajien suurimmat keräntymät Kirkkojärven alueella vuosina 2000–2011

	Laulujoutsen	Metsähanhi	Suokukko
	Kevät	Kevät	Kevät
Kirkkojärven alue (64.)			
Mattila	107	170	
Kirkkojärvi	175		
Kärpäsenauea		250	163

Sara (65.)

Saran peltoalueet sijoittuvat Karvianjärven pohjoispäähän laskevan Säkijoen ympäristöön. Saran pelloilla on joinakin vuosina havaittu yli sadan yksilön suuruisia laulujoutsenkeskittymiä (suurin keräntymä 104 yksilöä keväältä 2007). Näin suuria keräntymiä ei kuitenkaan ole havaittu alueella joka vuosi, tosin aineiston rajallisuus vaikeuttaa tässä yhteydessä luotettavien johtopäätösten tekoa.

Taulukko 68. Selvityksessä tarkasteltujen lajien suurimmat keräntymät Saran alueella vuosina 2000–2011

	Laulujoutsen
	Kevät
Sara (65.)	
Saran pellot	104

Kuorsumaanjärvi (66.)

Kiikoisten kirkonkylän pohjoispuolella sijaitseva Kuorsumaanjärvi kuuluu Satakunnan alueelle tyypillisiin mataliin järvi-alueisiin. Kuorsumaanjärvi on etelä- ja pohjoispäästään kasvanut jomonin paikoin umpeen (Pollari & Salmi 2008). Kuorsumaanjärven rehevät ranta-alueet tarjoavat ruokailualueita useille vesi- ja rantalintulajeille, joista varsinkin sorsalintujen yhteismäärät voivat alueella nousta parhaimmillaan jopa nelinumeroisiin lukuihin. Kuorsumaanjärvelle kerääntyy lisäksi säännöllisesti lepäileviä laulujoutsenia, joiden yksilömäärät ovat alueella vaihdelleet 2000-luvun aikana yleensä noin sadasta enimmillään 265 yksilöön. Muuttolinnuston ohella Kuorsumaanjärvellä pesii nykyisin hyvin monipuolinen lintulajisto, johon kuuluu reheville lintujärville ja -lahdille ominaisista lajeista mm. laulujoutsen, silkkiuikku, lapasorsa, punasotka, mustakurkku-uikku, luhtahuitti ja ruskosuohaukka.

Kuorsumaanjärvi on sisällytetty Natura-suojelualueverkostoon lintudirektiivin mukaisena alueena (FI0318002, SPA), minkä lisäksi alue on luokiteltu yhdessä Sastamalan puolelle sijaituvan Jättijärven kanssa Suomen kansallisesti merkittäviin lintualueisiin (FINIBA, 120010).

Taulukko 69. Selvityksessä tarkasteltujen lajien suurimmat keräntymät Kuorsumaanjärvellä vuosina 2000–2011

	Laulujoutsen
Kuorsumaanjärvi (66.)	Syky
Kuorsumaanjärvi	265

Marjajärvi (67.)

Kiikoistenjoen eteläpuolelle sijoittuvat Marjajärven peltoalueet keräävät etenkin Kiikoisten alueen kautta muuttavaa linnustoa. Suurikokoisista lajeista Marjajärven pelloilla ruokailee erityisesti joutsenia. Suurimpia joutsenmäärät ovat alueella olleella 2000-luvun aikana erityisesti syksyisin, jolloin joutsenia on havaittu parhaimmillaan 200 yksilön keräntymä. Joutsenia havaitaan lisäksi Marjajärven alueella melko säännöllisesti keväisin, mutta yksilömäärät ovat pääosin jääneet alle tässä selvityksessä käytetyn 100 yksilön raja-arvon, kuten myös metsähanhella.

Taulukko 70. Selvityksessä tarkasteltujen lajien suurimmat keräntymät Marjajärven alueella vuosina 2000–2011

	Laulujoutsen
Marjajärvi (67.)	Syky
Marjajärvi	200

5. KIRJALLISUUSLÄHTEET

- Alho P. 2009: Kokemäenjoen suiston linnustoselvitys 2008. Lounais-Suomen ympäristökeskuksen raportteja 10/2009. Edita Prima Oy, Helsinki. 94 s.
- Ahlman S. 2011: Luvian Oosinselän tuulivoimapuiston kevätmuuttoselvitys, talvihavainnointi ja liito-oravaselvitys 2011. 54 s.
- Birdlife Suomi ry 2012: MAALI – Maakunnallisesti tärkeä lintualue. Kansallisen MAALI-hankkeen Internet-sivut (<http://www.birdlife.fi/suojelu/paikat/maali/index.shtml>). Haettu 9.11.2012.
- Drewitt A.L. & Langston R.H.W. 2008: Collision Effects of Wind-power Generators. *Annals of the New York Academy of Science* 1134: 233–266.
- Fox A.D., Desholm M., Kahlert J., Christensen T.K. & Petersen I.K. 2006: Information needs to support environmental impact assessment of the effects of European marine offshore wind farms on birds. *Ibis* 148: 129–144.
- Heath M.F. & Evans M.I. (toim.) 2000: Important Bird Areas in Europe. Priority sites for conservation. Conservation Series No. 8. BirdLife International, Cambridge, Iso-Britannia.
- Lampolahti J. 1992: Inhottujärven linnusto- ja kasvillisuus selvitys 1992. Inhottujärven kunostustoimikunta & Tampereen vesi- ja ympäristöpiiri.
- Langston R.H.W. & Pullan J. D. 2003: Windfarms and Birds: An analysis of the effects of windfarms on birds, and guidance on environmental assessment criteria and site selection issues. Julkaisu T-PVS/Inf (2003). Euroopan komissio. 58 s.
- Lindroos R. & Matikainen J. 2003: Otajärven linnustoselvitys 2002. Lounais-Suomen ympäristökeskuksen moniste 2/2003. 42 s.
- Luoma S. 2008: Kokemäenjoen suiston sudenkorentoselvitys 2008. Lounais-Suomen ympäristökeskuksen raportteja 4/2009.
- Luoma S. & Ahlman S. 2010: Porin Preiviikinlahden linnustoselvitys 2010. Varsinais-Suomen ELY-keskus.
- Luoma S. & Ahlman S. 2010: Porin Enäjärven linnustoselvitys 2010. Varsinais-Suomen ELY-keskus.
- Matikainen J. & Luoma S. 2003: Koskeljärven linnustoselvitys 2002. Lounais-Suomen ympäristökeskuksen moniste 6/2003. 44 s.
- Metsähallitus 2007: Otajärven Natura-alueen hoito- ja käyttösuunnitelma. Metsähallituksen luonnonsuojelujulkaisuja, sarja C27. 89 s.
- Metsähallitus 2009: Puurijärven ja Isosuon kansallispuiston ja Natura-alueiden hoito- ja käyttösuunnitelma. Metsähallituksen luonnonsuojelujulkaisuja, sarja C56. 77 s.
- Mäkelä P. 2010: Noormarkun Inhottujärven linnustonselvitys. Noormarkun kunta & Porin Lintutieteellinen Yhdistys. Julkaisematon selvitys.
- Partanen E. 2007: Kahlaajamuuton ajoittuminen Yterissä 1999–2006. Satakunnan Linnut 3/2007. Porin Lintutieteellinen Yhdistys ry.
- Pollari M. & Salmi P. 2008: Kuorsumaanjärven Natura 2000 -alueen hoito- ja käyttösuunnitelma. Lounais-Suomen ympäristökeskuksen raportteja 2/2008. Edita Prima Oy, Helsinki. 68 s.
- Pöyhönen M. 1995: Muuttolintujen matkassa. Kustannusosakeyhtiö Otava. 255 s.
- Työ- ja elinkeinoministeriö 2008: Pitkän aikavälin ilmasto- ja energiasstrategia – Valtioneuvoston selonteko eduskunnalle 6. päivänä marraskuuta 2008. Työ- ja elinkeinoministeriön julkaisuja, Energia ja ilmasto 36/2008. 159 s.

- Varsinais-Suomen elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus 2012a: Preiviikinlahden Natura 2000 -alueen hoito- ja käyttösuunnitelma. Lausuntoversio 4.10.2012. 113 s.
- Varsinais-Suomen elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus 2012b: Kokemäenjoen suiston Natura 2000 -alueen hoito- ja käyttösuunnitelma. Lausuntoversio 1.10.2012. 75 s.
- Vasko V., Lampolahti J. & Sundelin R. 2006: Rauman seudun lintuatlas. Rauman Seudun Lintuharrastajat. 134 s.
- Väänänen V-M., Laine J., Lehtiniemi T., Luostarinen V-M. & Mikkola-Roos M. 2010: Suomen valkoposkianhikanta jatkaa kasvuaan. Linnut-vuosikirja 2009, s. 72–77.
- Ympäristöministeriö 2012: Tuulivoimarakentamisen suunnittelu. Ympäristöhallinnon ohjeita 4/2012. Helsinki. 96 s.
- Yrjölä R., Kekkonen O., Tanskanen A. & Uppstu P. 2011a: Pyhäjärven linnustoselvitys 2010, kevätmuutto, pesimälinnusto, syysmuutto. Pyhäjärvi-instituutti. 88 s.
- Yrjölä R., Kekkonen O., Tanskanen A. & Uppstu P. 2011b: Köyliönjärven linnustoselvitys 2010, kevätmuutto, pesimälinnusto, syysmuutto. Pyhäjärvi-instituutti. 69 s.